

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2011

Núm. 130/Fascicle 2

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 22 de març del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1033/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canalització de les aigües pluvials d'Alaior. Fascicle 1
  - 2) RGE núm. 1035/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a usos per a Son Dureta. Fascicle 1
  - 3) RGE núm. 1022/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a reglament de la Llei de ports. Fascicle 1
  - 4) RGE núm. 1030/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del PORN de Cala d'Hort. Fascicle 1
  - 5) RGE núm. 1026/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de l'acord de govern d'alliberació de software. Fascicle 1
  - 6) RGE núm. 1029/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi reiterat de les decisions adoptades per la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques. Fascicle 1
-
-

7) RGE núm. 1031/11, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels objectius fundacionals del Govern per a aquesta legislatura. Fascicle 1

8) RGE núm. 1025/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Centre Nacional de la Mar de Menorca. Fascicle 1

9) RGE núm. 1028/11, de l'Hble. Diputat Sr. José Ramón Bauzá i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pròrroga dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2011. Fascicle 1

10) RGE núm. 1032/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes en relació amb el procediment seguit en la pròrroga dels pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2011. Fascicle 1

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 167/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma integral de la Platja de Palma. Fascicle 1

III. MOCIÓ RGE núm. 985/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears quant al compliment dels objectius fixats al principi de legislatura, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6503/10. Fascicle 1

IV. Debat i votació de la proposta de la Mesa d'aplicació del procediment de tramitació directa i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 810/11, de modificació de la Llei 1/2003, de 20 de març, de cooperatives de les Illes Balears. Fascicle 1

V. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 810/11, de modificació de la Llei 1/2003, de 20 de març, de cooperatives de les Illes Balears. Fascicle 1

VI. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 4255/10, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears. 5698

VII. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de l'escrit RGE núm. 8/11, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, com a proposta de delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'administració de la CAIB en relació amb el Museu de Menorca i la Biblioteca i l'arxiu Històric de Maó, institucions culturals de titularitat estatal. 5713

VIII. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 3056/10, d'igualtat de dones i homes de les Illes Balears. 5719

IX. Debat i votació de les conclusions elaborades per la Comissió no permanent d'investigació sobre el contracte de lloguer d'un edifici al polígon de Son Rossinyol, subscrit per CAIB Patrimoni, constituïda en compliment de l'acord adoptat pel Ple de la cambra en sessió de dia 8 de juny del 2010. 5726

X. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 304/11, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a defensa de l'autogovern de les Illes Balears, de l'estat de benestar i racionalització de l'administració de l'Estat (atès l'empat produït en comissió als punts 3 i 5). 5737

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores diputades, senyors diputats, reprenem aquest ple d'avui, dia 22.

VI. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 4255/10, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears.

I passàrem al punt 6 de l'ordre del dia, relatiu al debat i votació del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 4255/10, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears.

Per presentar el projecte..., no hi ha presentació de projecte. Per tant, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, molt breument, el Grup Parlamentari Mixt va presentar tota una sèrie d'esmenes a aquest projecte de llei. La veritat és que quasi totes han estat pactades, transaccionades, debatudes i acordades en ponència, sobretot en tràmit de ponència, també en comissió.

Per tant, d'una quarantena llarga d'esmenes que havíem presentat, la veritat és que només en queden cinc de vives, n'hi ha dues que són una confusió de com va anar la votació un poc caòtica en comissió. Per tant, la 5145 i la 5187, que en principi estaven consensuades en ponència, idò s'han mantingut per aquesta circumstància, però crec que hi ha un acord sobre elles.

Després queden, realment, tres esmenes vives. N'hi ha dues que estan relacionades amb el sou dels professors de l'escola concertada. Aquest parlament va aprovar una llei de retall de dèficit públic i en aquesta llei de retall del dèficit públic s'obria la porta que la reducció del 5% del sou dels funcionaris fou també aplicable als professors de la concertada.

Com que nosaltres defensam que es produeixi una gradual equiparació de sou entre els mestres de l'escola pública i els mestres de l'escola concertada consideràvem que aquesta reducció del 5% no havia de ser aplicable als mestres de l'escola concertada; com de fet no l'ha aplicada el ministeri en el cas de Ceuta i Melilla que encara són -diguem- territori MEC, per utilitzar aquella figura.

Per tant, entenem que aquestes esmenes el que fan és restituir la situació que defensam: avançar cap a l'equiparació d'aquests dos col·lectius de mestres. Per tant, una esmena és modificar aquesta llei del dèficit públic i l'altra és derogar el decret que fa aplicable aquesta reducció de sous. Això són la 5152 i la 5153, aquestes dues esmenes.

Finalment, em queda una tercera esmena, que és una esmena de modificació de la Llei de funció pública en relació amb la lliure designació per retallar aquesta capacitat de nomenament de lliure designació i per tant, per donar més seguretat i més transparència als nomenaments i a les funcions públiques que es desenvolupen al front de les diverses conselleries. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Hi ha algun grup que vulgui intervenir a favor de les esmenes? No?

Per tant, passaríem als torns en contra de les esmenes, sí? Pel Grup Parlamentari Bloc per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Seré molt breu, com ja ho ha estat el portaveu del Grup Parlamentari Mixt i per tant, em centraré concretament, ja directament, en les esmenes.

Vull aclarir que encara que consumeixi un torn en contra de les esmenes, n'hi ha dues, com bé ha dit el Sr. Melià que estan vives per una confusió i malgrat el torn en contra el nostre vot, d'aquestes dues, concretament la 5145 i la 5187... hi votarem a favor.

Llavors em centraré en les altres tres, que eren les que inicialment eren les úniques que haurien d'haver estat aquí, en aquest plenari, si no hagués estat per la confusió que es va produir a comissió.

Ja els anuncio el nostre vot contrari, com vàrem fer també a ponència i a comissió, bàsicament és... per diferents motius. El primer que la temàtica a la qual fan referència aquestes esmenes no té cap consonància en el nostre entendre amb els objectius i el contingut d'aquesta llei.

Com vostè bé ha explicat el que pretenen aquestes esmenes és que la decisió del Govern de l'Estat, de la reducció del 5% dels sous no afecti el professorat dels centres concertats. Està clar, ja que vostè tanmateix també ho convindrà amb mi, que no té res a veure amb la resta de la llei, s'hi manté, s'hi penja perquè ho creuen convenient, però bé, això, tothom és molt lliure de fer el que cregui.

Voldria deixar clar que el nostre grup parlamentari quan el Govern de Madrid, el Govern de l'Estat, va decidir aplicar aquest 5% de retall, ens hi vàrem manifestar absolutament contraris, vàrem qualificar aquesta mesura d'arbitrària, discriminatòria, antisocial, injustificada i també molt injusta. Era fer recaure gran part del preu de la crisi damunt els funcionaris públics que, sens dubte, no l'havien generada.

Així ho vàrem dir al seu moment i així ho mantenim. Consideram que no s'havia d'haver aplicat aquest 5% de retall a ningú, però crec que una injustícia no es retalla amb una altra injustícia i crec que ningú que rebi sous provinents de fons públics hauria de quedar exempt d'aquesta mesura a la qual se'ns ha obligat, quedi clar, a aplicar.

És cert que hi havia un acord amb els professors de la concertada i és cert que aquest acord s'ha suspès, momentàniament; és cert que ningú s'ha desdit dient que no ho pensa aplicar. Per tant, el que consideram és que, si els ensenyants de l'educació concertada reben el seu salari del pressupost públic, han de ser afectats de la mateixa manera que la resta. Si no, crec que estam fent una excepció perillosa i que no condueix la finalitat que vostè proposa. Crec que si un dia normalitzam la situació, que esper que sigui possible, també s'ha de normalitzar la situació al professorat de la concertada. No creim que aquesta sigui la via, però, en aquests moments. Per tant, el nostre vot serà contrari.

Pel que fa a l'esmena referida a la modificació de la Llei de funció pública li he confessat que esperava que en aquests moments tenguéssim una nova llei de funció pública aprovada, és així. Així i tot, crec que amb el canvi que pretén de la funció pública, no solucionam el problema, restringim els càrrecs de lliure designació sense acotar el camp com feia la llei de funció pública que per filibusterisme polític no és aquí en aquesta cambra. Per tant, encara que entenc la seva posició, el nostre vot serà contrari. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista intervé la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, presidenta. També molt breument, encara que és el torn en contra també com han dit les persones que m'han precedit votarem a favor de l'esmena 5145 i de l'esmena 5187, que ja varem aprovar i ja varem argumentar per què ho feim així en comissió.

Sí que vull, encara que sigui molt breument, perquè ja vaig presentar els arguments al grup parlamentari també en comissió, sí que voldria deixar constància del principal motiu per rebutjar la resta de les altres tres esmenes.

Començaré per la 5191, que és una esmena d'addició, que afegeix una nova disposició addicional en què es modifica la Llei de funció pública. L'esmena proposa la supressió de la provisió de places per lliure designació d'aquelles places que ja consten a la relació de llocs de feina de les diferents administracions.

Nosaltres, ja li ho varem dir, Sr. Melià, estam en contra d'aquesta eliminació perquè precisament són les relacions de llocs de feina les que estableixen la naturalesa de les funcions a desenvolupar en cada lloc de treball. Per tant, no ens sembla oportú que, independentment del tipus de feina que s'hagi de desenvolupar es limiti la possibilitat d'elecció de les persones més adients que, no oblidem, es fa entre els mateixos funcionaris. Vull dir, no és que vinguin persones de fora, sinó que el que es diu és: "per a aquesta funció que es dona en aquest moment a aquest lloc de feina, idè que vingui el funcionari o la funcionària que sigui més adient".

No ens sembla lògic que el Grup Parlamentari Mixt vulgui modificar mitjançant la Llei de la bona administració i el bon govern un aspecte important d'aquesta llei de funció pública quan ja se'n tramita una de nova, que no aprovarem en aquest període, però que estic segura que s'abordarà immediatament que, si es considera per part de tothom que és bo fer aquesta modificació, allà és el lloc on es podria recollir.

En darrer lloc i també breu voldria parlar de les dues esmenes darreres que són la 5152 i la 5153. La primera argumentació és que... del rebuig, és que cap de les dues té res a veure amb el contingut de la llei que tramitam. Mitjançant la vulneració de la tècnica legislativa, contra la qual la mateixa llei lluita, es pretén modificar una normativa de competència totalment diferent.

No aprofundiré en el fons del que pretenen les esmenes, que és exonerar el professorat de l'ensenyament concertat del descompte del 5% del sou que, sense que agradi a ningú, s'ha aplicat de manera transitòria a totes les persones que cobren el seu sou de diners públics, però la presentació d'aquest tipus d'esmenes no vinculades als objectius ni al contingut de la norma que es tramita crea inseguretats jurídiques i és una pràctica totalment allunyada de la qualitat que, creiem, que ha de tenir la normativa d'aquesta comunitat autònoma.

Per aquest motiu, però també perquè no compartim en absolut que solament una part del professorat, els dels centres públics, sigui la que suporti la càrrega de l'estalvi que per altra part, professorat que ja suporta altres càrregues especialment feixugues. Vostès han comentat la necessitat d'equiparar sous

entre els professors que estan a la concertada i els professors que estan a la pública, jo també hi estaria d'acord sempre i quan a l'hora assimilàssim també les càrregues. Vull recordar aquí que per exemple el professorat de la concertada es fa càrrec del 84% de la diversitat que hi ha a les nostres escoles, i no vull parlar ja de la massificació i les ràtios molt més aixecades que tenen a les seves aules, no?

Com que a mi em sembla que això seria, encara més, fer una desigualtat que no es correspon, votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. En nom del Grup Parlamentari Popular... la Sra. Soler té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, es veu, Sr. Melià, que vostè i jo no hem format part de la mateixa ponència que ha duit a terme la tramitació d'aquesta llei del bon govern perquè si no record malament no és exactament com el que vostè avui ha explicat aquí.

El seu partit, al qual representa, havia presentat 56 esmenes i de les 56 esmenes, a la primera reunió de la ponència a la qual vostè va ser elegit coordinador per unanimitat de tots els partits, de cop en va retirar 18. Per tant, no hi ha hagut aquests debats com s'ha volgut donar a entendre, però evidentment cadascú fa la feina que troba i llegeix les normatives així com pertoca, no seré jo qui ha de dir una cosa o l'altra.

Referent a les esmenes que avui debatem del Grup Parlamentari Mixt li vull manifestar que... primer de tot li demanaré si em permet que hi hagi votació separada de les seves esmenes i, si hi ha votació separada, li vull dir que la 5187 nosaltres la votaríem a favor, però no ho farem perquè és igual que la nostra, la 5467. Per tant, ja votarem a favor de la nostra i supòs que la nostra molt probablement decaurà perquè ja tindrà els suports suficients que la votaran a favor.

De la 5145 li vull dir que el nostre vot serà d'abstenció i de la 5152 i la 5153 també m'hi detindré en profunditat i m'hi detindré perquè el nostre vot en aquest cas serà d'abstenció amb una abstenció que em sap greu haver de votar això aquí on avui debatem una llei del bon govern. Supòs... nosaltres des del Partit Popular ho direm ben clar i ben fort que donam el màxim suport al sector de l'educació concertada de la nostra comunitat i reconeixem que ha estat totalment desatès en totes les seves legítimes aspiracions durant aquesta legislatura. Ens comprometem a fer-hi feina per a l'avanç d'aquest sector en el futur, com hem fet sempre que hem tengut responsabilitat de govern i ho hem pogut demostrar.

Ens abstendrem a la votació d'aquestes dues esmenes i hem votat a favor d'un contingut molt semblant de les esmenes a una proposició no de llei a la pertinent Comissió d'Educació, però avui, aquí, debatem una llei del bon govern a les institucions i no -i no- de temes relacionats totalment o parcialment amb el món de l'educació, per la qual cosa aquestes dues a una llei del bon govern ens semblen totalment fora de context.

Si feim un breu exercici de memòria veureu de qui són els primers decrets de concerts de l'Educació Infantil, del Batxillerat o de la Formació Professional de tot Espanya, per no parlar per exemple del més important acord de la millora del sector mai signat a les nostres illes, del qual el meu company Fiol en podria donar gran compte.

Per tant, estam d'acord amb el contingut d'aquestes dues esmenes, hi estam totalment d'acord, però no podem donar suport a aquestes dues esmenes perquè entenem que és totalment fora de context del que és, i del que avui debatem, una llei del bon govern.

Referent a l'esmena 5191, com bé han dit els que m'han precedit, la Sra. Alberdi o el Sr. Riudavets, fa referència a una modificació de la Llei de funció pública. Nosaltres, en tota la tramitació de la Llei del bon govern ho hem dit i ho hem manifestat, la Llei del bon govern no deixa de ser una suma del que recullen moltes altres lleis. Nosaltres, en aquesta disposició addicional que vostè proposa, hi podríem fins i tot estar d'acord, però entenem una vegada més que no és el lloc, on hem de debatre una llei del bon govern, d'una modificació de la Llei de funció pública, estava en tramitació ja una modificació i per tant era allà on havia d'anar la seva ubicació.

Per tant, Sr. Melià li deman, si és possible, votació separada de les seves esmenes, n'hi haurà... que ens abstendrem com bé li he manifestat i a la resta li votariem en contra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Torn de rèplica, Sr. Melià, en vol fer ús?

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bé, la veritat és que tenc la sensació que tothom diu que hi està d'acord, però tothom m'ho vota en contra... està molt bé això, no passa res, això passa altres vegades.

De fet, Sra. Alberdi no em queda clar si estan d'acord amb l'equiparació perquè vostès, el seu govern, ha firmat un acord d'equiparació, però quan la sento a vostè m'entren dubtes de si estan a favor o en contra de l'equiparació, no ho sé, haurien d'estar a favor del que vostès han firmat. Si això troba que era una equivocació està molt bé que la secretària d'organització digui que el seu govern fa coses amb els quals no hi creu gens, està molt bé.

Crec que la igualtat, la mesura, Sr. Riudavets -la igualtat, la mesura-, quan es comparen situacions iguals... el que passa és que hi ha dos col·lectius que tenen situacions desiguals i la igualtat consisteix a tractar desigualment els desiguals, eh? Per tant, d'una mesura que no és necessari que s'apliqui als professors de la concertada perquè el decret llei del Govern Central que aprova aquesta retallada no fa obligatòria la seva aplicació als professors de la concertada, vostè el que defensa és que la injustícia s'allargui als desiguals perquè ja s'ha aplicat als de la pública. Això el que vostè defensa. Crec que amb aquest argument no s'hi pot estar d'acord.

Després, tothom ha tornat d'un purisme en la tècnica legislativa que també està molt bé, però no ens ho hem aplicat moltes vegades, també ho acceptam, però aquí parlam de bon govern i bona administració. Crec que parlar de dèficit públic té alguna cosa a veure amb el bon govern i la bona administració, alguna té a veure, algun punt de contacte hi trob.

Per tant, no em sembla que modificar una llei de dèficit públic mitjançant una esmena o una llei del bon govern i una bona administració no tenguí absolutament res a veure, no m'ho sembla, però evidentment això és discutible.

El bon govern i la bona administració intenten donar més transparència, més control, més garanties i mantenir un elevat grau de lliures designacions i per tant un elevat grau de discrecionalitat sembla que pot confrontar i pot anar en contra d'alguns d'aquests principis que defensa aquest text legal. Per això, varem presentar l'esmena 5191.

Consideram que les esmenes eren adequades, que tenen relació amb la llei i que plantegen una qüestió en la qual, com ha quedat palès, tothom diu que hi està d'acord, però que a l'hora de la veritat aquests professionals cada vegada veuen més enfora l'equiparació i veuen com el Govern d'un color polític i els altres incompleixen els acords d'equiparació i això, senyores i senyors diputats, a mi i al nostre grup ens sembla greu.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Sr. Riudavets, en torn de contrarèplica.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sí, molt breument. Respecte a l'equiparació de sous en la concertada, li he de dir que el nostre grup parlamentari ja fa estona que ho varem assumir, de fet quan varem tenir responsabilitat en educació es va fer un decret de plantilles que anava cap a aquest camí.

Ara bé, també és cert, no li ho vull negar, que hi ha sectors de l'ensenyament públic que consideren que una equiparació salarial és injusta -no és el meu cas- perquè diuen que també hauria de ser -i supòs que hauria d'anar pel mateix camí-, hauria de ser l'accés similar a la càrrega docent, similar, i no és el cas.

Això per una part, no, nosaltres estam a favor de l'equiparació dels sous. Però som ara a un moment transitori, on s'ha creat un estat d'*stand by* que no l'hem volgut cap, forçat pel Govern de Madrid, on s'han forçat uns retalls, i creim que si retrocedim cinc punts per avall tots, també la concertada i partim per endavant. Jo, és la meua manera de veure'l, sense que açò sigui desdir la nostra aposta per l'equiparació de sou, que s'haurà d'anar posant a lloc mentre vagin posant-se a lloc totes les coses econòmiques que hagin estat desbaratades.

Respecte d'allò de funció pública, ja li he dit, crec que en aquest cas es necessita una llei de més ampli espectre que no una modificació puntual de la Llei de funció pública, era el que preteníem amb la llei de funció pública que no ha arribat aquí, però aquesta modificació puntual crec que podria crear problemes dins l'administració a un govern, sigui d'un costat de la cambra o sigui de l'altre. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sí, gràcies presidenta, també breu. Sr. Melià, jo estic totalment d'acord que es vagi treballant per l'equiparació, tan és així que els acords no és que s'hagin tallat, sinó que s'han suspès per la crisi econòmica i s'han retardat. Però quan parlo d'equiparació parlo d'equiparació de tot, de totes les càrregues, de la manera com s'accedeix als llocs de treball i sobretot de les càrregues que suporten uns i els altres a l'hora d'atendre els nostres nins i nines, perquè no és cert que tinguin les mateixes càrregues, no és cert, vostè ho ha de saber si coneix la concertada.

No ho sé, li vull recordar que qui va començar els concerts, precisament, amb les escoles privades va ser precisament el Partit Socialista fa molt de temps, entre d'altres coses perquè l'aportació que fa l'escola privada, l'escola concertada en aquest cas, a l'ensenyament és absolutament indispensable, això no ho nega ningú, ho sabem perfectament, tant que vam ser els socialistes els primers que ho vam proposar i que vam implantar això. Per tant, no em vingui a dir que ara nosaltres no estam per aquesta equiparació, estam per aquesta equiparació, el que passa és que vostè el que fa no és equiparar, el que fa és fer una exoneració d'una part de diners en aquest cas, quan no mira en conjunt el que passa.

I quant a l'esmena de modificació que es puguin cobrir els llocs de feina, estic d'acord que això s'ha de fer a la Llei de funció pública, però és que jo de totes maneres crec que els equips, quan es governa, quan es fan feines de molta responsabilitat, s'han de poder triar. Ja està bé la lliure designació, no és una cosa dolenta ni que s'hagi d'amagar ni que sigui inadequada ni que provoqui especial rebuig per part de ningú, senzillament, entre els propis funcionaris s'han de cercar aquelles persones que siguin més adients per fer les tasques que s'han de fer a cada moment, i això és el que precisament defineix la relació de llocs de feina. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alberdi. Sra. Soler, no intervé.

Per tant, passam a defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Alberdi, supòs.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, presidenta. I seré especialment breu, perquè es mantenen dues esmenes del Grup Parlamentari Socialista, les dues relatives a l'article 57, que s'han recuperat per un vot particular que vàrem votar: la primera d'elles, la 5328, té el mateix contingut que la número 5187 del Grup Mixt i per tant, com que ja he argumentat que l'acceptarem, consider que a les votacions la nostra decaurà i no haurem de votar-la.

I en relació amb l'esmena 5337, i a favor d'aconseguir el màxim consens, he decidit retirar-la. Continu pensat que és més adient que l'informe d'impacte de gènere s'incorpori dins la pròpia memòria justificativa de l'anàlisi d'impacte normatiu que tot avantprojecte ha de tenir, enlloc d'anar com a un annex; però tal com he dit i per fer més fàcil el debat, retirem l'esmena confiant que a un altre moment legislatiu sigui possible introduir una modificació que ens sembla que serà eficaç.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Torns a favor? Torns en contra?

Molt bé, idò, passam ara a defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Soler.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. No deixa de ser sorprenent que en el darrer ple de la legislatura el Govern dugui a aprovació una llei del bon govern, i justament quan les darreres notícies de fiscalització de la tasca del Govern han posat de manifest l'incompliment de la llei per part del Govern Antich. Com bé diu el nostre president i el grup parlamentari, no hi pot haver mai un bon govern si el Govern no és el que compleix la llei, i el Govern del Sr. Antich l'incompleix reiteradament. No ho diu el Partit Popular i sí ho diu la Sindicatura de Comptes, ho interpreti com vulgui i ho llegeixi com vulgui el Sr. Manera, això és així.

Quan parlem de llei, que avui ens toca, basta fer una ullada cap enrera per veure el que ha passat a la seva tramitació; si agafam el *Diari de Sessions* de la Comissió d'Assumptes Institucionals de dia 9 de març, el seu president feia de portaveu del Govern, aquí on ens va demanar a tots brevetat en les intervencions, perquè aquesta llei pogués anar al Ple de dimarts passat, cosa que no va poder ser. O que a la primera constitució de la ponència ja ens vàrem posar a treballar i que el Grup Mixt, com he manifestat abans, que havia presentat 56 esmenes, de cop en va retirar 18; a nosaltres, a hores d'ara, ja no ens sorprèn absolutament res, ni tampoc ja no ens va interessar el que fan la resta de partits polítics, nosaltres seguirem dient el que diem referent a aquesta llei.

Primer, el Partit Popular mai no s'oposarà a una llei que exigeixi un govern honest, transparent, un govern de qualitat, un govern més àgil i flexible, que elimina els tràmits excessius i garanteixi a la ciutadania seguretat i rapidesa dels mateixos.

Dos, demanàvem en la tramitació d'aquesta llei que, si s'aprovava, almanco costàs menys doblers als ciutadans, gràcies a una esmena del Partit Popular i del Grup Mixt, que eren iguals en els seus termes redactats, hem aconseguit introduir que l'aprovació d'aquesta llei no suposi més càrrega financera per als ciutadans d'aquestes illes. També demanàvem que no es creàs, via una llei del bon govern, una nova escala de funcionaris, i que, també, gràcies a una esmena del Partit Popular i del Grup Mixt, que eren iguals en els seus termes, s'ha suprimit la creació de la nova escala de funcionaris, més pròpia, com establím ja abans, d'una llei de funció pública que no d'una llei del bon govern.

Ara bé, seguim defensant, i així ho diem, que aquesta llei no aporta cap novetat ni una, és per a nosaltres una llei irrellevant, reconeix uns drets als ciutadans que ja estan reconeguts a altres lleis, d'aquí que mantenguem més de 30 esmenes vives en aquesta llei i avui aquí en el Ple. Per exemple, les esmenes 5439, 5440 i 5441 fan referència als articles 22, 23 i 24 d'aquesta llei del bon govern, són els tres únics articles de tota la llei que fan referència a transparència i a millor administració, i per què proposa el Partit Popular suprimir-los? Perquè aquests tres articles estan recollits literalment a la Llei de contractes, actual i en vigor, del sector públic, que és molt més restrictiva que la llei que avui pretenem aprovar. Però clar, és curiós que avui vosaltres ens digueu i ens ho direu i sortireu en premsa que el Partit Popular no vol més transparència i aprovareu aquesta llei, i és curiós que ens ho digueu quan la Sindicatura de Comptes, i repetesc, no el Partit Popular, ha posat de manifest el fraccionament de contractes del Govern Antich que ha dut a terme els anys 2008 i 2009. I aquí avui ens direu que vosaltres heu de ser els grans gestors i transparents en la gestió.

Però l'única diferència és clara, quan el fraccionament de contractes el fa un alt càrrec del PP o un conseller del PP acaba a Fiscalia i quan el fa un del Govern Antich resulta que són irregularitats administratives. Per tant, amb aquesta llei no vos pretengueu justificar, el problema a dia d'avui és que davant els ciutadans ja ho teniu molt difícil.

Tot i això, i aprovant aquesta llei, no oblidarem que aquesta legislatura vàreu contractar nous interventors a la comunitat per més de 400.000 euros, està clar que una vegada que hem vist la tasca i els informes de la Sindicatura de Comptes podem dir que no era per controlar l'actual govern, sinó per revisar tota la feina feta de la passada legislatura.

Les esmenes 5424, 5447, 5448, que estan referides als articles 37 i 38, fan referència als reconeixements i als mèrits; nosaltres proposam la supressió d'aquest article, cosa que en el seu moment, curiosament, ho proposava també el Grup Mixt, però que va arribar a un acord amb el Partit Socialista on els reconeixements i els mèrits no havien de tenir un cost econòmic. Nosaltres seguim defensant que es mantengui el primer punt de l'article i proposam suprimir tot el que faci referència a incentius cap als funcionaris. Entenem que l'article 38, com hem dit també abans, la seva cabuda no és a una llei del bon

govern en cap cas, és a una llei de funció pública, tal com està establert actualment i com estava previst a la futura llei de funció pública.

Les esmenes 5443, 5454, 5455, 5456 i 5457, un article que, amb declaracions als mitjans de comunicació, la Sra. Alberdi hi posa tanta importància és l'article 43, ja li vaig manifestar en comissió, i li tornaré dir aquí, Sra. Alberdi, aquest article mereix una lectura detinguda i detallada, l'apartat 6 d'aquest article manifesta, i és el que nosaltres proposam de suprimir, que s'ha de canviar el tractament oficial del caràcter protocol·lari dels membres del Govern i dels alts càrrecs, que, a partir d'ara, quan vostès aprovin aquesta llei, tots passaran a ser senyors i senyores. Nosaltres podem estar d'acord amb el que vostès pretenen, però en cap cas entenem que això sigui cabuda dins una llei del bon govern, en cap cas. El Partit Popular no participarà, amb excuses d'aprovar lleis del bon govern, que siguin lleis de cirurgia estètica i per quedar bé; vostès realment creuen que els ciutadans d'aquestes illes ens paguen un sou per debatre a una llei del bon govern i de la transparència canviar el caràcter protocol·lari dels alts càrrecs del Govern? Això farà que les persones siguin menys corruptes i molt més transparents? Anau equivocats. El Partit Popular no participarà d'operacions d'estètica, que mentre parlem d'això no parlem dels vertaders problemes d'aquesta societat.

I sorprenent i curiós, que crida l'atenció, és que, mentre posen el crit en el cel perquè proposam la supressió de l'article 37, amb un acord també del Grup Mixt i del PSOE suprimeixen l'article 44, quan parlava del foment del bon govern. El Partit Popular en aquell article simplement proposava una esmena per millorar la seva redacció, però ja no podem parlar d'aquest article perquè està suprimit, i curiosament parlava del foment del bon govern.

L'esmena 5461 a l'article 53 també és de supressió; ho vàrem explicar en el debat de totalitat i ho tornaré explicar: resulta que el Parlament, en aquesta cambra parlamentària, als futurs diputats, se'ls assigna una nova tasca amb aquesta llei del bon govern, resulta que aquest Parlament podrà reclamar que compareguin alts càrrecs i tot el personal que haurà nomenat el president del Govern, perquè determini la seva idoneïtat amb el càrrec, si és idoni o no és idoni per al càrrec que se l'haurà designat. Això ho diu l'article, nosaltres proposam la seva supressió, i resulta que avui, que és el darrer ple de la legislatura, sabem que falten per comparèixer disset consellers aquesta legislatura, disset, i falten per contestar 567 sol·licituds de resposta escrita que no ens heu contestat, i vostès volen suposar que assignarem una tasca nova al Parlament, que enviïn a demanar els alts càrrecs i declari la seva idoneïtat? No en podrà venir cap ni un durant els quatre anys si vostès segueixen governant, basta veure el que han fet aquesta legislatura.

Però li diré més, com preveuen que si no és idoni al càrrec, m'ho expliquin per favor, el cessarà el president del Govern? Perquè això no està previst a la llei. Quines seran les preguntes o el formulari que se li passarà? O és que se li demanarà si és alt o és baix, etcètera? Forma part això d'una llei del bon govern? Forma part això de més transparència, menys corrupció, és aquesta la vertadera qüestió d'una llei del bon govern, demostrar la idoneïtat del càrrec? Perquè aquesta legislatura, si ho haguéssim tengut en marxa, probablement la meitat del Govern no hagués estat idoni.

Les esmenes 5468 i 5469 de l'article 65, proposam suprimir l'apartat 2; és l'article més nou de tota la llei del bon govern i el Partit Popular ha manifestat que està d'acord amb aquesta creació de l'Oficina d'Avaluació Pública, hi estam d'acord i ho hem manifestat. Ara bé, i també estàvem d'acord que no suposàs més despesa pública -ho hem aconseguit-, i també estàvem d'acord que no es creàs una nova escala de funcionaris per a aquesta oficina, també hi estam d'acord; ara bé, no podem estar d'acord que aquesta oficina d'avaluació pública, el seu director o directora sigui nomenat pel Consell de Govern per un període de cinc anys, aquí no hi podem estar d'acord. Entenem que ha d'anar el seu nomenament d'acord amb la legislatura, s'ha de nomenar quan hi ha un nou govern i ha de cessar quan acaba aquest govern, en cap cas entenem la justificació d'aquests cinc anys, si vostès la tenen ens ho diguin, la podem sospitar, però ens ho expliquin.

L'esmena 5470 de l'article 66 també és per estudiar a part. Resulta que el PSOE i els socis que donaran suport a aquesta llei ens donaran lliçons de bon govern i de transparència i resulta que en aquesta esmena el Partit Popular proposa que, una vegada que el Parlament haurà estat informat dels resultats de la informació que haurà fet l'Oficina d'Avaluació Pública, el Parlament, quan haurà estudiat, pugui ser competent per encarregar una auditoria externa, si ho troba complementària, a aquest informe d'avaluació. Més transparent que això ja no hi ha res més, una auditoria externa que avaluï l'informe que l'oficina haurà fet; idò resulta que aquesta esmena és rebutjada, no els va bé ni al PSOE, ni al BLOC ni al Grup Mixt, una esmena que entenem que és molt més transparent, molt més eficaç, ens la rebutgen, ens ho expliquin.

La 5426, que és la disposició final, proposam la supressió. Hem de saber tots que avui aprovaran una llei del bon govern i amb aquesta disposició de la qual parl modificaran la Llei d'incompatibilitats dels alts càrrecs del Govern. Què té a veure, Sr. Riudavets o Sra. Alberdi, que no fa ni cinc minuts deien que l'esmena dels companys del Grup Mixt, del nomenament del cap de servei, era una ubicació d'una llei de funció pública, i vostès, via llei del bon govern, modifiquen la Llei d'incompatibilitats, quina diferència hi ha? Nosaltres almanco entenem, per coherència, que tot hauria d'anar dins una llei de funció pública. Però vostès volen modificar la Llei d'incompatibilitats via llei del bon govern.

A mi això em fa veure i pensar que aquesta llei del bon govern, darrera aquesta modificació de la Llei d'incompatibilitats, li podríem donar un nom: "*Los amigos del PSOE y su corralito*", té nom i llinatges perquè voleu dur a terme aquesta modificació de la Llei d'incompatibilitats, a la qual vostès donen suport. Nosaltres apostam per aquesta modificació de la Llei d'incompatibilitats, aquesta llei vagi com ha d'anar a la llei pertinent i no a una llei del bon govern.

La resta d'esmenes, que en queden moltes més, però el temps se'm va escurçant, queden defensades amb els seus propis termes.

Però mirin, companys, els diré una cosa: les persones no les canvia una llei, un bon govern és conseqüència que hi hagi bons governants, això vol dir persones preparades, honrades i feineres; que hi hagi bones decisions, això vol dir, amb eficàcia igual a resultats; eficiència igual a un ús racional dels mitjans i els serveis dels administrats, i en darrer lloc, un bon govern vol dir acomplir el que han promès davant els ciutadans. Quin tipus de llei del bon govern aprovaran avui si a cap lloc d'aquesta llei trobarem les conseqüències jurídiques del seu incompliment? On és el règim sancionador d'aquesta llei del bon govern? Què passa si aquesta llei del bon govern s'incompleix? No trobareu el seu règim sancionador.

Una llei contra la corrupció i a favor de la transparència havia de sortir del consens de tots els partits polítics i aquesta llei no haurà estat així, el Partit Popular ha estat arraconat. La llei és una llei buida de contingut i no resoldrà els vertaders problemes relacionats amb la corrupció. Potser, segons com diu determinat portaveu de determinat partit polític, si no donam suport a aquesta llei potser que no puguem mirar el futur, però el que és segur és que no tornarem estar curts de sal mirant el passat, com estau fent vosaltres governant, que en lloc de gestionar us heu entretingut a veure què trobau malament, acusant, que en molts de casos se demostrarà que està fent sense fonament. Per tant, el nostre rebuig que s'aprovi avui aquesta llei del bon govern i, evidentment, veure si ens poden aprovar alguna de les esmenes que encara ens queden vives.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Torns a favor? Per tant, passarem a torns en contra. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo intentaré restringir la meua intervenció a les esmenes i no sortir amb altres comentaris que vostè ha fet, amb els quals parcialment hi podria estar d'acord, com és el tema de l'informe de la Sindicatura de Comptes, etc.

Estic content que es reconegui que dos dels grans arguments que vostès varen utilitzar per sostenir la seva esmena a la totalitat, ara considerin que s'han resolt. No costa doblers als ciutadans aquesta llei, i això és gràcies a les esmenes presentades per part del nostre grup i a les presentades pel Grup Parlamentari Popular, i no hi ha aquesta nova escala de funcionaris. Per tant, dos objectius fonamentals que s'han assolit.

No aporta novetats i no resoldrà res?, no ho resoldrà tot, és evident que aquesta llei no ho resoldrà tot i en això hi podríem estar d'acord, però és un intent, com a mínim és un intent de posar més transparència, més control i d'unificar normativa dispersa, sempre evidentment és discutible si val la pena unificar o no unificar normativa dispersa, però nosaltres consideram que benvinguda sigui aquesta iniciativa perquè llança un missatge molt clar de reacció davant d'una alarma social.

Vostè, Sra. Soler, manté les seves esmenes als reconeixements i mèrits. Bé, aquesta també és una llei d'avaluació de l'eficiència del funcionament de l'administració pública. Per tant, els reconeixements i mèrits hem arribat a la conclusió que si no tenen cost econòmic benvinguts siguin com a mètode per avaluar aquest funcionament perquè d'alguna manera s'ha d'avaluar aquest funcionament. Per tant, els reconeixements i mèrits són el mecanisme elegit i plasmat en aquest document.

Els tractaments oficials. La veritat és que no val la pena el debat si són senyors... Almanco en opinió meva no val la pena el debat. No sé si aquest és el lloc adequat o no, però em pareix un debat absolutament intranscendent.

La compareixença d'alts càrrecs. Bé, vostè sap que hi ha molts de sistemes, moltes democràcies on aquest control d'idoneïtat dels càrrecs res fa i s'exerceix pel poder legislatiu, no és una cosa tan estranya en el dret comparat. Per tant, jo crec que avançar, és veritat que continua sent una potestat de l'executiu i, per tant, no està aclarit del tot que si el Parlament no ho considera idoni, això suposi el cessament immediat d'aquest càrrec, però sí que dóna una entrada i s'avança en un camí de més control a la professionalitat i la capacitat dels màxims responsables de les empreses públiques o dels departaments públics. Per tant, ens pareix una passa en positiu.

L'Oficina d'Avaluació. Bé, vostè aquí diu que ha de coincidir en la legislatura, però tampoc no dóna cap argument de per què ha de ser així. Nosaltres entenem que l'avaluació és una cosa absolutament independent del color polític, i si és independent del color polític no té perquè coincidir el seu mandat amb un color polític. Per tant, ens pareix adequat mantenir aquest termini de cinc anys.

L'auditoria externa. Home!, si cream una oficina, ja tenim el mecanisme de control, es podrà sempre, encara que aquesta esmena no s'aprovi, sempre se podrà demanar una auditoria, això entrarà òbviament dins les potestats discrecionals que tindrà tot govern, però entenem que si ja tenim un mecanisme de control, posar un mecanisme de control al control, ja és *rizar el rizo*, i sobretot, això sí que és afegir cost als ciutadans, perquè és evident que aquesta auditoria externa costarà doblers al pressupost públic.

I finalment, la Llei d'incompatibilitats. Jo, Sra. Soler, que un professor associat pugui ser també alt càrrec no em pareix una cosa tan denunciàble i que sigui tan greu, crec que és una cosa raonable que un senyor pugui anar tres hores a la setmana a la universitat a impartir unes classes i pugui exercir una responsabilitat pública. La veritat és que em pareix raonable, i com que me pareix sensat no acab de trobar l'argumentació a la seva esmena i a la seva exposició. Encara que això òbviament beneficia a algú que està actualment en aquesta situació. En això sí que podria coincidir.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Intentaré ser breu, vull començar recordant que fa unes setmanes aquesta cambra va rebutjar l'esmena a la totalitat presentada precisament pel Partit Popular que pretenia açò, barrar el pas a la tramitació d'aquesta llei de bona administració i de bon govern.

És a dir, fa unes setmanes el Parlament es va pronunciar clarament a favor de la necessitat, conveniència i oportunitat d'una llei d'aquestes característiques. I per què dic açò? Perquè avui el debat és un altre, avui hem de debatre sobre les esmenes parcials que en teoria pretenen millorar -o això haurien de pretendre- o modificar la llei cap una altra direcció. La Sra. Soler ha emprat gran part de la seva intervenció a fer una altra vegada el discurs de l'esmena a la totalitat, de forma i manera que amb un poc (...) ha repetit el discurs de fa unes setmanes. Bé, hi té tot el dret, no sé si reglamentàriament però com que no li han dit res, supòs que sí.

Però abans de comentar aquestes esmenes, permetin-me una precisió arran d'unes paraules que ja va exposar en comissió respecte de la tramitació de la llei. Vull deixar ben clar perquè consti en acta, que tant en ponència com en comissió s'ha tramitat amb absoluta correcció. És absolutament demagògic i fals des del meu punt de vista la interpretació que en fa la Sra. Soler de la tasca en ponència i en comissió, perquè demanar celeritat no és una incorrecció parlamentària, en tot cas és un desig que vostè pot complir o no. Una altra cosa, i açò ho hem de tenir clar, és que el Partit Popular -i açò ho podem constatar-hagués volgut que el procediment es dilatés en el temps i que s'hagués dissolt aquesta cambra abans de l'aprovació d'aquesta llei. En tenim experiència, ha passat amb la Llei de funció pública on el filibusterisme polític ha impedit que una llei necessària i bàsica per a la nostra comunitat no s'hagi aprovat. Potser el Partit Popular sap el que pretenia i la celeritat de les persones responsables d'aquesta cambra que volien una llei que és vàlida, necessària, oportuna i convenient, com havia dit el ple d'aquesta cambra en rebutjar l'esmena a la totalitat, no vàrem acceptar que les dilacions del Partit Popular la fessin naufragar.

Passem ara a la trentena d'esmenes que té vives el Grup Popular. No entraré a analitzar-les una per una, no ho ha fet ni tan sols per defensar-les la Sra. Soler, ni molt manco tampoc, que quedi clar, ara em posaré a contestar aquesta gairebé interpel·lació que ens ha fet. Jo crec que no és mala tàctica, quan s'ha de defensar una cosa que és indefensible, en tost de defensar les seves esmenes, interpel·lar els diputats dels altres grups demanant explicacions. No, Sra. Soler, jo no té per què explicar-li res de res! En tot cas em pronunciaré sobre les seves esmenes.

Per què dic que no entraré a analitzar-les? Perquè la gran majoria són esmenes de supressió. Abans he dit que per al nostre grup, així ho hem intentat fer sempre, i no aquesta legislatura, sinó també a les anteriors, l'objecte de les esmenes parcials és millorar o modificar per bé un determinat text legislatiu. Amb les esmenes del Grup Popular no es pretén això, per molt que ens ho vulguin vestir, simplement es vol, via esmena de supressió, aconseguir allò que no varen aconseguir amb l'esmena a la totalitat, deixar sense efecte la Llei de bona administració i bon govern. Més enllà dels arguments que ha emprat la Sra. Soler, jo crec -n'estic convençut- i el meu grup parlamentari també que aquesta és la seva intenció real. Primer l'esmena a la totalitat, ara esmenes per deixar la llei com si fos una closca buida.

Fixem-nos en allò que el Grup Popular pretén suprimir, curiosament cap d'aquestes coses que diré ara les ha esmentat aquí la Sra. Soler. Pretén suprimir tot l'article 4, que recull el dret del ciutadà a la informació; tot l'article 7, que estableix el dret a l'accés a arxius i registres; tot l'article 20, que formula l'itinerari per a la simplificació i la reducció de les càrregues administratives; el 22, que estableix normativa sobre la contractació pública; el 23, que sintetitza la gestió dels serveis públics; el 24 que racionalitza els convenis de col·laboració que signa l'administració, etc. I a més l'única justificació que dóna en molts de casos i no per a aquests articles, per a uns altres, és dit que açò ja hi ha altres lleis que ho diuen. Ja li vaig dir l'altre dia que encara que fos un text refós, que és molt més, ja aniria bé, però és molt més. Aquesta mena de desqualificacions no tenen sentit.

I per altra part, Sra. Soler, avui quasi semblava que tenia vostè una espècie de doble personalitat, jo l'he vist aquí contestant el Sr. Melià dient-li: "a una llei de bon govern no hi pot anar açò, no hi pot anar allò. Ens abstindrem perquè això no és d'una llei de bon govern". I després resulta que ens volen deixar una llei de bon govern buida de contingut, quin sentit té que davant el Sr. Melià defensi que hi ha d'haver una llei de bon govern i que no hi podem posar segons què i després vostès la volen deixar absolutament buida de contingut.

Podria continuar, però la veritat és que no val la pena perquè no hi ha debat en aquest cas. Estam proposant una llei per a la transparència, que posi controls, naturalment ja li ho vaig dir a l'esmena a la totalitat, no és una llei anticorrupció, no ho pot ser, perquè nosaltres no feim codis penals, ara és una llei que controla, posa controls per dificultar la corrupció, com ho va ser la Llei de publicitat institucional, com ho va ser la Llei del sector públic instrumental, si vostès no entenen açò, miri, facin-s'ho mirar!, perquè és tan senzill com una llei que posa més controls.

A més, és curiós com canvien un dia per l'altre el seu discurs, i posaré per exemple l'article 37, l'article que parla dels famosos incentius. Tots podem recordar les declaracions en premsa de la Sra. Soler i d'altres membres del Partit Popular, podem també llegir al Diari de Sessions, com la portaveu que avui també ha parlat, fa unes setmanes parlava d'aquest tema en el debat de l'esmena a la totalitat i gairebé ens deia que els incentius era una espècie d'invent aberrant que s'havia inventat aquest govern. Açò era el que ens deia. Quan aquest mateix diputat que els parla li va fer veure que no sabia que la Llei de funció pública feta pel Govern Matas ja parlava d'una forma molt més barroera de recompenses, de cop ens va canviar la cançoneta. Ara ja no és un invent aberrant d'aquest govern, sinó que no ha d'anar aquí, ha d'anar a funció pública. Per favor! És una cosa tan incoherent el discurs que es fa amb la realitat que es practica que no tenc per debatre's més. Jo ho tenc clar.

Tot el que ha dit sobre els controls d'ideïtat, tot el que ha dit sobre el temps que ha d'estar el director de l'oficina al càrrec, tot el tema de la Llei d'incompatibilitats, són mesures raonables, mesures que es poden desenvolupar reglamentàriament, com a totes les lleis, és a dir, la llei no diu com se farà el tema de la ideïtat dels càrrecs, clar que no ho diu, com moltes altres lleis ... A més, si ho hagués dit, ens haguessin dit, açò és excessivament reglamentista, després és aquesta, si fas reglament, com ens deien a la Llei de funció pública, ens varen tenir entabanats mesos fins que no hem tingut temps d'aprovar-la. Res, una incoherència total i absoluta.

Des del nostre punt de vista -i ja acab, no val la pena rallar més- és una bona llei. Podria ser millor? Sens dubte, però és una bona llei. Una llei que sistematitza, agrupa i desenvolupa el nostre Estatut d'Autonomia, perquè li record que són drets que tenen els ciutadans i que es desenvolupen mitjançant aquesta llei. Açò no sé si ho tenia en compte. Són drets reconeguts en el nostre Estatut i, per cert, que estiguin reconeguts a l'Estatut no invalida que se'n faci una llei, perquè es va dir en el debat de l'esmena a la totalitat, és que l'Estatut ja ho diu, precisament perquè l'Estatut ja ho diu, hem de fer el text legislatiu d'aplicació, com tot l'articulat de l'Estatut.

En definitiva, crec que aquesta llei pretén i aconseguirà una administració més eficaç, transparent, Sra. Soler, propera, participativa i que passi del camp de les bones intencions a l'àmbit de la realitat.

I ja per acabar només dues coses. Una, vostè ha dit i són paraules textuais "un bon govern és conseqüència que hi hagi bons governants, honrats i feiners". Sra. Soler, jo crec que vostès d'açò no en poden presumir. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Alberdi, té la paraula.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, presidenta. El passat dia 8 de febrer en el debat que vàrem tenir de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular a aquesta llei, jo vaig fer referència a un concepte que ara vull tornar a portar aquí, perquè a mi em sembla que dóna molta idea del que ha passat en aquesta comunitat autònoma i també de l'objectiu que vol complir aquesta llei. Vaig dir que en l'exercici de la política hi havia dues legitimitats, una és la legitimitat de l'origen que s'aconsegueix sent triat a les urnes i que es renova cada quatre anys i és duradora, té aquest termini. La segona legitimitat - recordava llavors- és tan important com la de l'origen i és el que s'anomena legitimitat del procés. O sigui, la legitimitat que es deriva que cada cosa que fan els servidors públics, aquelles persones que ens dediquem a la política, en cada moment i els resultats que s'obtenen també ens donin aquesta legitimitat.

És una legitimitat, per tant, que s'ha de guanyar cada dia i desafortunadament en aquesta comunitat autònoma els casos de corrupció han fet que perdéssim aquesta legitimitat i és necessari que la recuperem. Aquest és el darrer objectiu d'aquesta llei que avui debatem, dotar-nos d'aquelles eines que assegurin que la corrupció és més difícil, no serà impossible, segur que no, però que almenys sigui més difícil, que es faran les coses amb transparència, amb integritat i amb qualitat i que promouem la "governança", l'avaluació i el control, perquè són eines bones contra la corrupció. Per aconseguir aquests mateixos objectiu, ja ho ha dit un altre portaveu, aquest govern ha fet dues lleis més que s'han aprovat en aquesta cambra: la Llei del sector públic i la Llei de publicitat institucional.

Avui arribem al debat de la Llei del bon govern -el darrer-, i és cert, Sra. Soler, es mantenen moltes esmenes del Grup Popular, més de les que a mi m'hagués agradat que es mantinguessin. Em sembla que vostè té raó i que una llei d'aquest tipus hauria d'haver comptat amb un ample consens, més ample consens del que hi ha, consens que devem a la ciutadania, perquè no oblidem que aquesta llei ha de servir com a eina fonamental per assegurar que els escàndols de corrupció no tornaran a passar, que cada acte de les administracions públiques solucionarà realment problemes, amb eficàcia i transparència i, això ens permetrà recuperar aquesta confiança.

Jo estic convençuda, Sra. Soler, que aquesta llei permet això, dóna eines que permeten que recuperem aquesta confiança, que les coses es facin amb més transparència i amb més eficàcia.

Com deia, arribem a aquest debat amb un nombre important d'esmenes del PP, però el cert és que ningú no pot negar que des del Govern, però també des del Grup Parlamentari Socialista, s'ha fet un considerable esforç perquè aquesta llei comptés amb el màxim consens. Jo no explicaré tot el procés que s'ha seguit de participació d'aquesta llei perquè no és el moment, però és interessant recordar que en realitat va començar l'any 2009 per part de la Conselleria de Presidència i que aquest grup parlamentari també ha fet els esforços possibles perquè hi hagués aquest consens. Dic que no aconseguirem del tot aquest consens, però els ben asseguro que

aquesta és una bona llei i ho és perquè no duplica, no refon, sinó que dóna eines noves, assegura la transparència i la major participació, fa més eficaç i més propera l'administració pública i centra els seus objectius a donar resposta a la ciutadania. I per fi és una bona llei perquè s'estableixen mecanismes per promoure la innovació i la dedicació dins les administracions públiques, cosa que vostès en suprimir per exemple tot el tema d'incentius i premis, eliminen.

A partir d'aquests objectius de la llei -que he tornat a repetir-, em centraré en argumentar la posició del Grup Parlamentari Socialista en relació amb les esmenes presentades pel Grup Popular. Naturalment jo no les podré detallar totes, encara que m'hagués agradat, perquè les he estudiat bé, m'hauria agradat poder-les discutir una per una, però com que no tenc temps no ho faré així. Les agruparé en blocs perquè sigui més fàcil el meu raonament.

Començaré per les esmenes que eliminen 3 articles, l'article 22, l'article 23 i l'article 24. O sigui, el Partit Popular..., jo estic d'acord amb el que ha dit el Sr. Riudavets, en realitat això no és un debat el que planteja el Partit Popular, el Partit Popular elimina un seguit de coses. I després quan llegeixes els arguments no n'hi ha d'arguments de per què s'eliminen aquestes coses i ens demanen a nosaltres per què les hem posat. Bé, jo faig a l'inrevés, torno aquesta pregunta i dic que vostès volen eliminar els articles que pretenen regular el bessó on s'han produït el major nombre d'irregularitats. Vostès eliminen els articles que posen mesures per reforçar aquells àmbits que s'han demostrat que són més fàcils de defraudar, els contractes, la gestió dels serveis públics i els convenis de col·laboració, i ho fan dient que totes aquestes mesures ja han estat contemplades a la Llei de contractes públics.

Idò miri, Sra. Soler, no és cert, o no s'ha llegit bé el que diu aquesta llei o no ha tingut temps de llegir-se el que diu la Llei de contractes públics. Amb la nova llei es baixa de 50.000 euros a 25.000 els contractes per obres que s'han de publicitar, i es baixa de 18.000 a 9.000 els contractes d'altres coses que no són obres que s'han de publicitar, i a més -i només li cito aquest tros- augmenta a tot l'exercici pressupostari la publicitat que s'ha de donar a aquests contractes, però no solament això, sinó que a més diu que ha d'estar publicitat tot l'exercici pressupostari següent. Per què es fa això? Senzillament perquè les persones interessades tinguin una visió global de qui s'està contractant i com s'està contractant, i això, així de clar i així de llis, no hi és, a la Llei de contractes públics. No hi és! Llavors no ens vingui a dir aquí que ja ho recull la Llei de contractes públics perquè no és cert.

De la mateixa manera que rebutjarem aquestes esmenes que tenen a veure amb els articles 22, 23 i 24, no donarem suport a les esmenes que..., que tenen a veure amb el fet d'eliminar aquelles mesures que sense significar major despesa, perquè ja ens vàrem encarregar que no constés així a la llei, incentiven la coordinació, l'eficàcia i la participació dels empleats però també de la ciutadania en els serveis que se li donen, i vostès ho volen eliminar i a més no ho justifiquen, per això, no diuen per què ho volen eliminar.

També els molesta i volen eliminar a través d'una esmena a l'article 53 que el Parlament pugui examinar la idoneïtat de les persones nomenades sol·licitant la seva compareixença, i l'únic argument que donen és dir que si el Parlament decideix que no són idònies, què passarà? Com ha dit el Sr. Riudavets, després hi haurà un desplegament reglamentari i ja es posarà a temps això, però jo em pregunto, Sra. Soler, en cas que això passés, que nosaltres permetéssim aquest control, que el permetrem, perquè em sembla que la ciutadania representada en el Parlament té dret a poder decidir sobre la idoneïtat d'algunes persones, vostè no creu que qui representés en aquell moment la màxima autoritat a la nostra comunitat, com seria el president del Govern, no faria cas a aquest parlament? Això seria el normal, eh?, faria cas a aquest parlament. Sí, vostè ara em contestarà que moltes vegades no li fem cas en aquest parlament...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

Sí, moltíssimes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, silenci, senyors diputats.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Jo em centraré en això perquè, miri, com que la informàtica és una meravella, jo no volia entrar en aquest joc que vostè planteja, de qui ha tingut la culpa i de qui ho fa més bé o qui ho fa més malament, però ara em permetrà que li doni una dada. Vostè ha dit: "Vostès han deixat de contestar 620 sol·licituds de documentació"; sap quantes sol·licituds s'han contestat aquest any? No importa, perquè nosaltres tenim la obligació de contestar-les totes, sí. N'hi ha hagut 15.600, sol·licituds de documentació. No importa, no importa, s'han de contestar totes. Ai!, un moment, que no he acabat, estava *en ello*, eh? Resulta ser que 620 de 15.600 -tinc una calculadora i una amiga que m'ha ajudat a fer-ho- és el 3%, les que s'han deixat de respondre. Però a la vegada, gràcies a això de la informàtica, que és molt bo, he pogut recordar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

...que a la darrera legislatura, que n'hi va haver aproximadament 8.000...

(Més remor de veus)

És clar, a mi m'agrada recordar aquestes coses i deixar constància aquí a l'acta. Van deixar-se de contestar 750, el que significa, segons la meva calculadora i la meva amiga, el 9, quasi el 10% de les sol·licituds. Ja sé que nosaltres tenim la obligació de contestar-ho tot, sí, Sra. Soler, però resulta ser que vostès també la tenien, aquesta és la diferència, i vostès van deixar de contestar el 10% i nosaltres només el 3. Aquesta és la diferència.

(Continua la remor de veus)

I com que m'estic allargant massa i jo no vull allargar-me en aquesta intervenció, faré per fi esment a totes les esmenes que vostès presenten relatives a l'article 43, que vostè ens ha tornat a dir aquesta vegada, com ens ho va dir a comissió i en el debat en ple, que s'hi vol fixat molt. I vostè es fixa molt en aquest article 43, que és el que diu el codi ètic, les normes de conducta que es poden exigir a les persones que tenim responsabilitats públiques, i se centra a dir que no està d'acord que el tractament sigui, en lloc d'honorables, com és el cas del Parlament, senyor i senyora. Miri, jo, Sra. Soler, crec que en aquestes coses ens hi hem d'aturar un poc, però jo sí que vull parar-me exactament a explicar en aquesta cambra què és allò que rebutgen vostès, perquè vostè només explica el punt sisè de l'article 43; clar, no té temps, però jo sí que en tinc, de temps, i explicaré el que rebutgen a part.

Vostès no volen, perquè eliminen el punt 3 del codi ètic, que les persones que tinguin responsabilitats públiques vetllin per l'interès general no acceptant cap tracte de favor, ni privilegi, ni avantatge. Diu això exactament, eh?, i vostès ho eliminen. Vostès també eliminen el punt quart, que diu que les persones que tenen responsabilitats públiques han d'actuar amb transparència i accessibilitat. Bé, ho eliminen, ja està. Jo no argumentaré per què perquè vostès són els que ho han d'argumentar i vostès no ho argumenten, vostès només se centren en el tractament, que és el punt sisè. I per últim no volen que consti que els servidors i les servidores públiques han d'administrar amb austeritat i dignificant les institucions. Vostès són els que han de donar explicacions en aquesta cambra i a la resta de la ciutadania del perquè volen eliminar això del codi ètic, vostès són, i aquí ens vénen a dir que no aprovaran una llei perquè diu que..., o no aprovaran un article perquè diu que el tractament ha de ser senyor i senyora. Però si estan traient els principis ètics que han de fonamentar la conducta!

Senyora Soler, aquesta llei era millorable, sens dubte, i amb el treball de tothom s'ha millorat, és cert, eh?, i jo ho reconec, s'ha fet més entenedora i segurament més eficaç amb el treball de tots els grups parlamentaris. A mi m'hagués agradat que les seves aportacions anessin totes a aconseguir millorar els objectius de la llei i no és així.

Com que tinc temps, jo no volia però ara m'aturaré en un parell d'esmenes que vostè ha fet també...

Miri, ha dit: "Estem totalment en desacord que la persona que dirigeixi l'Oficina d'Avaluació sigui nomenada per cinc anys", i ha dit: "Podem sospitar per què". Clar!, no fa falta que sospiti, Sra. Soler, no fa falta que sospiti. És fa així per assegurar la independència d'aquesta persona, perquè resulta que ser que agafa dos períodes parlamentaris, es fa així per això.

El problema és que vostè només pot sospitar, aquest és el problema; no pot mirar què està passant, només sospita.

I després, per favor, Sr. Soler!, vostè diu que està en contra..., demana que els informes d'avaluació de polítiques públiques, aquest parlament pugui demanar auditories externes. Però és que les auditories només es demanen dels temps comptables, Sra. Soler! Si vostè hagués proposat... Si no digui'm quan. Si vostè hagués proposat un altre mecanisme de control molt probablement hi hagués estat d'acord perquè estem d'acord amb tots els mecanismes de control, però vostè ha demanat una cosa que no és possible, senzillament.

I quant a... als associats de la universitat, Sra. Soler, amb aquesta llei l'únic que es pretén és corregir un error perquè, com vostè hauria de saber, en aquests moments és possible que qualsevol persona que tingui un càrrec públic doni classes a la universitat privada com a associat, i l'únic que s'està intentant fer amb aquesta llei és corregir un error que es va produir en el seu moment i dir que aquesta cosa, que per altre cantó, jo que soc de la universitat, em semblaria estupend que qualsevol - molts dels seus companys han estat en aquesta situació- pugui donar classes com a professors associats sempre que això no menyscabi la seva feina, naturalment.

A mi m'hagués agradat que les seves esmenes haguessin anat totes a fer més bona aquesta llei. Crec que les que resten no van en aquest sentit, van contra aspectes fonamentals de la llei, l'accés a la informació, els registres, la participació i fins i tot el codi ètic, i per això no els donarem suport.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alberdi.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Sra. Soler, en torn de rèplica, cinc minuts.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Sí, Sra. Presidenta. Gràcies, hauré de fer molta via. Sra. Alberdi, em diu vostè que ens donaria suport si sapigués que l'informe de l'Oficina d'Avaluació el pogués fer una auditoria i vostè no coneix auditories que no siguin de temps comptables. Vostè és del Partit Socialista?, vostè ha votat per unanimitat una esmena del Partit Popular en què es demana auditoria externa del funcionament de la biblioteca del Museu de Menorca? De comptable zero. Se n'adona, Sra. Alberdi, del seu doble discurs? Segons a on voten que sí i segons a on voten que no.

Els diré més. Vostès m'estan aquí dient, el Sr. Riudavets i la Sra. Alberdi em donen exemples de lleis que hem aprovat, com la llei de publicitat institucional? Vostès saben que el Govern l'està incomplint dia rere dia? Vostès agafen els diaris i saben que aquesta propaganda que estan fent amb l'escut del Govern està prohibida per la llei aprovada per unanimitat per aquest govern?! Vostès em donen lliçons de bon govern...

(Alguns aplaudiments)

...quan vostès incompleixen cada dia..., cada dia la llei?!

Però els diré més. Sra. Alberdi, a vostè no li han contat per què avui defensa vostè la llei del bon govern, a vostè no li han contat la veritat però jo la hi contaré. Sabeu per què avui aprovam una llei de bon govern? Perquè ens hem de justificar davant els ciutadans d'aquestes illes que aquest govern ha pagat amb doblers públics un màster durant un any, de l'any 2008 a l'any 2009, *un curso de experto universitario en evaluación de políticas y calidad de los servicios públicos*. I a qui l'han pagat?, a qui ha duit a terme aquesta llei, al Sr. Fernando Monar Rubia. El veuen aquí assegut? A Madrid, a la Complutense de Madrid, això ho hem pagat tots els ciutadans d'aquesta terra, un curs d'expert i un màster...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

...en expert universitari a un director general. Però volen saber més? Per poder anar a aquest curs va incomplir els requisits per anar-hi, perquè aquest curs anava dirigit a funcionaris en actiu, i ell no, ells és director general. A més anava dirigit a persones que sapiguessin, a professionals dedicats a organitzacions i disposicions de personal, i ell tampoc, i per això avui duim aquesta llei del bon govern, per justificar que amb doblers públics durant un any hem pagat un màster a un director general.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler, s'hauria de centrar una mica.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Em centraré però això és la veritat.

Els diré més. La llei del bon govern, i que els quedi molt clar, per a vostès aquesta part d'aquí som els corruptes, però en aquesta part d'aquí hi ha el cas Son Rossinyol, hi ha el cas Eivissa Centre, hi ha consellers...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler...

LA SRA. SOLER I TORRES:

...imputats, i els diré més...

(Remor de veus)

Bon govern són bones persones, és saber demanar perdó quan un s'equivoca. Ens han acusat, han arxivat la nostra acusació, han recorregut l'arxiu..., l'han tancat definitivament i a la que avui parla cap de vostès encara no li ha demanat perdó. Com tampoc no faran amb el meu company Flaquer, ni ho faran amb la meva companya Cabrer...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyora..., Sra. Soler...

LA SRA. SOLER I TORRES:

...que han destinat milers i milers d'euros per investigar les seves carreteres d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler...

LA SRA. SOLER I TORRES:

Ni al Sr. Rodríguez. Això és un...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler, centri's per favor en les seves esmenes.

LA SRA. SOLER I TORRES:

...una llei del bon govern!

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Persones honestes i feineres, Sr. Riudavets, que vostè m'ha dit a la seva intervenció i li contest. Sra. Presidenta, contest al Sr. Riudavets. Això són persones feineres i honestes, els meus companys.

I ja acab. El Partit Popular els ha dit abans que no participarà per aprovar lleis d'operacions estètiques. El Partit Popular, una vegada que arribi al Govern dia 22 de maig, farà el que val fer: farem un pla de qualitat a l'administració, un pla de qualitat encapçalat per una declaració política de compromís amb la qualitat i de la millora administrativa.

No necessitam, Sra. Alberdi, com vostè em diu que no accepta les meves esmenes dels articles 22, 23 i 24, vostè diu que rebaixen, efectivament, de 50.000 euros a 25.000, efectivament. La Sindicatura de Comptes del 2008 i del 2009 al seu govern li diu que està fraccionant contractes, i ara vostè avui aquí em surt amb una llei el darrer dia que és més restrictiva. I de què ha servit aquests dos anys?, han fet el que han volgut durant dos anys i ara aproven una llei perquè els que vinguin l'hagin d'aplicar i no se l'han aplicada vostès, digui el que digui el Sr. Manera. Això és així.

Per tant els ho dic. Amics, vos ho diré molt clar i el coneixeu. Hi ha una cançó que diu "*Vuela, amigo, vuela alto. No seas gaviota en el mar, porque la gente tira a matar si volamos muy bajo*". Aixequem el vol que dia 22 de maig és molt a prop.

Gràcies.

(Aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Senyores diputades, senyors diputats, en torn de contrarèplica el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull començar agraint la intervenció de la Sra. Soler. La veritat és que de tant en tant divertir-se en aquesta cambra és gratificant. I és que la Sra. Soler ha estat molt divertida; també hàbil, perquè no ha defensat les seves esmenes, no n'ha parlat per a res!, s'ha dedicat a fer-nos un "mitinàs", aquí, però bé, d'acord, si s'entreté..., ella mateixa.

Però naturalment jo suposava que tindria qualche argument, un o dos, per defensar les seves esmenes. Què va!, ha pujat aquí dalt i hala...! Ha començat a difamar, a intoxicar, a treure documents tergiversat, a insinuar... Bé, es veu que en això és una experta perquè ja ho ha fet diverses vegades.

(Remor de veus)

Què hem de dir?, què hem de dir? Miri, quant al que vostè ha dit, miri, jo li vull deixar una cosa clara, quan parlem de corrupció. A veure, el nostre grup parlamentari ha criticat sempre la corrupció, i jo no crec que tots els del Partit Popular siguin corruptes, no ho he cregut mai i així ho he dit públicament, ni molt manco.

(Petit aldarull a la sala)

Ara bé, també és cert que en el nostre grup parlamentari no hi ha cap imputat; en el seu, sí, i açò m'ho ha de reconèixer. En el nostre grup parlamentari no hi ha ningú que sigui un defraudador d'Hisenda, i en el seu grup parlamentari hi ha hagut un president que ha confessat defraudar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

...Hisenda.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

No estic prejutjant res, estic dient la realitat. És o no és una realitat això?

(Remor de veus i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, Sr. Rodríguez... Sr. Rodríguez, li agrairia..., li agrairia que es comportàs com a mínim amb educació, i no em demani que se centri en el tema, quan vostè perfectament, com jo, ha sentit la portaveu del Grup Popular. Per tant...

(Més remor de veus)

...Sr. Rodríguez..., Sr. Rodríguez... Sr. Rodríguez, no faci que el cridi a l'ordre avui com a darrer dia. Sr. Riudavets...

(Continua la remor de veus)

Sr. Rodríguez, el crid a l'ordre. Sr. Riudavets, continuï.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sí, Sra. Presidenta. No vull posar-la en cap situació difícil. Per tant em limitaré, i els ho diré en castellà perquè ho entenguin, a dir una frase perquè entenguin perquè s'han posat així; diuen en castellà, i m'agradaria saber-la en català, però *quien se pica, ajos come*. Vostès n'han menjat molts.

(Més remor de veus)

Anem una altra vegada al tema..., anem al tema..., i vull acabar la meva intervenció contestant a la primera afirmació de la Sra. Soler, que ens ha dit, que ens ha criticat que aquesta llei s'aprovés en el darrer plenari d'aquesta legislatura. Jo ja li dic, Sra. Soler, no es preocupi gens que a la pròxima legislatura nosaltres l'aplicarem.

Gràcies.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Alberdi té la paraula.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

No, no, no... Gràcies, presidenta. I a mi que no m'agrada cridar ni que em cridin..., que m'atabala.

Jo seré també breu i no entraré en aquest joc. Si s'incompleix la llei, qualsevol, la de publicitat institucional o la que sigui, Sra. Soler vostè ja sap com es fa això, se'n va als jutjats i es denuncia, i la justícia normalment actua.

M'ha dit vostè que a mi no m'han dit la veritat, i a mi l'únic que em sap greu del seu comentari és que la persona a la qual vostè ha acusat no es pugui defensar. Jo no soc qui ho faré, perquè vostè el que vol és això; vostè el que fa aquí és venir, difama, dona una informació que la persona no se'n pot defensar perquè no és aquí, i llavors vol que algú altre el defensi per armar rebombori i distreure.

(Remor de veus)

Doni arguments, Sra. Soler, doni arguments. Digui a aquesta ciutadania per què vostès no volen que els aspectes fonamentals de la Llei del bon govern no es facin.

I a mi la veritat és que em fa vergonya que vostè digui que la Llei del bon govern la fa aquest govern, que està absolutament compromès amb el fet que les coses es facin de millor manera, de millor manera, i posant difícil la corrupció...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, una mica de silenci.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sí, no penso ni cridar una mica ni entrar en el seu joc, Sra. Soler. A mi em fa vergonya, ho torno a repetir, que vostè pugui dir aquí, parlant en nom d'un partit com és el Partit Popular, que estic segura que molt gent pensa que aquesta llei és important, i molta gent que els ha votat també, que aquest govern només la fa no perquè la necessita aquesta comunitat autònoma perquè la gent ha perdut la confiança per unes males pràctiques que s'han fet, fonamentalment, en la legislatura que vostès governaven.

(Més remor de veus)

I a mi em fa vergonya, ho torno a dir, que vostè en nom del Partit Popular digui capaç de dir-nos a tots que aquesta llei només la fem en pla superficial perquè qualcú ha fet un màster. A mi la veritat és que em fa vergonya.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Miri, Sra. Soler...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler, per favor..., Sra. Soler...

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

...la llei és necessària, millora, és indispensable. En el tràmit parlamentari ha millorat i em sembla que dota d'unes eines que són interessants. Segur que la podríem millorar, segur, no hem estat capaços i especialment vostès no han estat capaços, perquè l'únic que han fet és fer coses per eliminar.

Jo ho he dit en una altra ocasió, vostès tenen l'ocasió ara, avui, amb aquesta llei, en els vots que ara a continuació farem, de deixar de mirar enrera i de mirar endavant, de deixar d'estar enganxats a una manera de governar que no assegura la transparència i que no fa més fàcil la proximitat de l'administració a la ciutadania, o tenen la possibilitat de seguir enganxats a una manera de governar que no ha anat gens bé a aquesta comunitat autònoma i de la qual vostès, per descomptat, en pagaran les conseqüències. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. I una vegada esgotat el debat de les esmenes, passarem a les votacions.

I primerament, votarem les esmenes del Grup Mixt en tres grups: primerament votarem les esmenes 5145 i la 5187. Per tant, senyores diputades i senyors diputats, passam a votar.

Sr. Pastor?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sra. Presidenta, és bo d'explicar i ho entendre perfectament, és a dir, el Grup Mixt, en aquest cas, el Sr. Melià, ens ha demanat que un membre del nostre grup es pogués abstenir, perquè del seu grup hi ha una persona que no ha pogut assistir. Clar, nosaltres no coneixem el sentit de vot en aquest cas, o si podríem conèixer el sentit del vot, sobretot si podríem fer un recés per posar-nos d'acord si ha de ser dels nostres o ha de ser de l'altre grup el que s'ha d'abstenir. Ens agradaria un minut de recés per poder ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, tenen uns minuts de recés per aclarir aquest tema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors portaveus, podem passar ja a votació, Sr. Pastor? Idò, tal com havíem dit, passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, ho farem en tres blocs i primerament votarem les esmenes 5145 i 5187. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 28; abstencions, 27. Per tant, queden aprovades aquestes dues esmenes.

Passam ara a les esmenes 5152 i 5153. Per tant, passam a votar i votam.

Vots a favor, 2; en contra, 26, i abstencions, 27. Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes.

I passam ara a la 5191. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 2; en contra, 53; abstencions, cap. Per tant, queda rebutjada l'esmena 5191.

Les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, la 5328 decau, atès que s'ha aprovat la 5187 del Grup Mixt, i la 5337 ha estat retirada.

Per tant, ara passam a votar les esmenes defensades pel Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Simplement, la 5463 decau, quan ja ha quedat aprovada una esmena del Grup Mixt que du els mateixos termes que la nostra, per tant aquesta ja decau.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfectament, es votaran totes les esmenes, de la 5430 a la 5477, excepte la 5463. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 27; vots en contra, 28. Per tant, queden rebutjades les esmenes del Grup Parlamentari Popular.

Passam a votar ara l'article 57.

Vots a favor? Perdó, passam a votar i votam.

Vots a favor?

(Remor de veus i rialles)

Sí, sí, cadascú que voti el que vulgui, efectivament, només faltaria.

(Rialles)

Vots a favor, 28; vots en contra, cap, i abstencions, 27. Per tant, queda aprovat aquest article 28.

Passam a votar la disposició derogatòria única, i efectivament que tothom voti el que consideri convenient. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 28; vots en contra, cap, i abstencions, 27. Per tant, queda aprovada la disposició derogatòria única.

A continuació, votarem la resta dels articles als quals es mantenen esmenes, articles 4, 7, 20, 22, 23, 24, 26, 29, 37, 38, 39, 43, 53, 62, 65, 66, disposició final segona, disposició final tercera i disposició final sisena. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 28; en contra, 27; cap abstenció. Per tant, queden aprovats aquests articles i aquestes disposicions.

Finalment, votarem la resta de l'articulat al qual no s'hi mantenen esmenes, que serien el títol del projecte, el títol Preliminar, títol I, capítol I, seccions primera, segona i tercera, capítol II, capítol III, seccions primera, segona, tercera, quarta, cinquena i sexta; títol II, capítol I, seccions primera i segona, capítol II, seccions primera, segona i tercera; títol III, i articles 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40, 41, 42, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 61, 63 i 64; també les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta; disposicions transitòries primera i segona; disposicions finals primera, quarta, cinquena i setena, i exposició de motius. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 28; en contra, cap; abstencions, 27.

Per tant, queda aprovada la Llei de bona administració i del bon govern de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

I es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

VII. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de l'escrit RGE núm. 8/11, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, com a proposta de delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'administració de la CAIB en relació amb el Museu de Menorca i la Biblioteca i l'arxiu Històric de Maó, institucions culturals de titularitat estatal.

Passam ara, senyores i senyors diputats, al punt set de l'ordre del dia, relatiu al debat i votació del dictamen de la proposta de delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'administració de la comunitat autònoma en relació amb el Museu de Menorca i la Biblioteca Pública i l'Arxiu Històric de Maó, institucions culturals de titularitat estatal.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 736 i 743, té la paraula el Sr. Gornés, per un temps de deu minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes. Duim avui a aprovació una llei que permetrà la delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix actualment l'administració de la comunitat autònoma en relació amb el Museu de Menorca, la Biblioteca Pública i l'Arxiu Històric de Maó, totes elles institucions culturals de titularitat estatal, és aquesta una llei que permetrà atendre una demanda llargament esperada per part del Consell Insular de Menorca, i és demandada perquè totes les forces polítiques entenem que la gestió d'aquests centres és important, fonamental podria dir-se, per acomplir en la seva globalitat l'encomana de gestió que, en matèria de promoció sociocultural i patrimoni històric, es va atorgar al Consell Insular de Menorca a finals del 94, també per llei de transferència.

La Biblioteca Pública, sense cap dubte, juga un paper molt important per a la difusió i promoció de l'activitat cultural, tenint el llibre com a principal eina per aconseguir el nivell cultural que demanen els menorquins. També l'Arxiu Històric de Maó conté documents de primera magnitud, cabdals per a la història de Menorca, la conservació i difusió dels quals és important per a la nostra cultura. Finalment, el Museu de Menorca, un centre que hauria de ser la fita principal de la conservació i difusió del patrimoni històric i de la història de Menorca, però que mai no ha aconseguit el grau d'excel·lència que tots desitjам, fins i tot avui és el centre que més problemes presenta quant a la seva gestió.

De tots són coneguts els problemes ocasionats per la manca del sistema d'aire condicionat que ha fet que moltes de les peces que integren les seves col·leccions estiguin en greu perill; el Govern ha intentat ocultar intencionadament aquesta situació evitant lliurar els informes tècnics que recullen aquesta greu situació. Uns informes que el mateix conseller d'Educació esmenta a una de les seves respostes, però que, insisteixo, es neguen a lliurar a l'oposició; una postura que ens fa témer veritablement que la situació en què es transfereix aquest centre sigui més greu del que realment ens volen fer veure.

Un altre punt de reflexió és la dotació de les partides que es transfereixen; sempre hem defensat que les noves transferències han de venir ben dotades, per açò creim que està bé que s'hagi acceptat la nostra esmena amb la qual demanam la revisió a l'alça de les partides que anualment es destinin a aquests centres. Malgrat açò, ens consta que la dotació no és suficient per atendre les necessitats d'aquests centres. I per açò demanam també, mitjançant una esmena incorporada al text, que s'estudiï la dotació de les places de personal creades de cara als pròxims exercicis.

Tots sabem que no és suficient el personal actual per atendre les necessitats i els serveis d'aquests centres, per açò no entenem que el projecte mantengui la disposició que el consell insular pugui destinar personal propi a les funcions que en són encomanades. És una contradicció demanar transferències ben dotades i reconèixer en el propi projecte de llei que aquests centres no venen dotats del personal necessari. El consell insular rep uns edificis dels quals en desconeix el seu estat real. És pertinent, per tant, l'acceptació de l'esmena que vàrem presentar en el sentit que els consells disposin d'una auditoria de tres mesos abans de l'efectivitat d'aquesta llei, per tal que conegui de primera mà l'estat dels edificis i de les col·leccions o béns que es transfereixen i es puguin adoptar de comú acord les mesures i les disposicions necessàries que ajudin a corregir aquesta situació.

En aquest sentit, lamentam també que no s'hagi donat compliment al l'acord del Parlament que va adoptar l'any passat, per unanimitat, en el sentit de presentar l'auditoria del Museu de Menorca abans de dia 1 de març d'enguany, fa pocs dies. Aquest document sense cap dubte hauria estat molt valuós a l'hora de poder adoptar una posició més fonamentada sobre l'estat real del que es transfereix.

També en aquest sentit és important que el període de vigència sigui el més llarg possible, per tal que el consell i la comunitat autònoma procedeixin al traspàs amb la informació pertinent, amb els procediments necessaris que facin que es conegui la realitat del que es traspassa.

I finalment, hi ha qualque ombra de dubte sobre quina és la posició real del Govern espanyol al respecte. També hem demanat per activa i per passiva quins són aquests informes que s'han elevat al respecte sobre l'assumpte; no oblidem que rallem de centres titularitat de l'Estat sobre els quals l'Estat, el Govern espanyol, és el responsable de procedir i de dur a terme les inversions de reforma i de millora que siguin pertinents. Sabem que hi ha un informe de la Direcció General del Ministeri d'Administracions Públiques però no sabem què en diu realment el Ministeri de Cultura al respecte, suposam que hi estarà d'acord i que es comptarà amb el vist-i-plau en aquesta

lleï que avui aprovam. Però el que es diu postura oficial, no la tenim, esperem que de cara al futur no hi hagi més sorpreses al respecte.

En definitiva, el projecte de lleï ha millorat substancialment amb la incorporació de les nostres esmenes, i aquí vull agrair a tots els portaveus que d'una manera o l'altra han fet aportacions, transaccions sobre les esmenes que ha presentat el Partit Popular, però de totes aquestes esmenes, com dic, encara n'hi ha dues que es mantenen vives, una d'elles és important per a nosaltres, l'esmena 743, amb la qual demanam eixamplar el termini de vigència de la lleï en el sentit de donar temps per tal de procedir a les auditories, als inventaris pertinents, i també l'esmena 736, de supressió de l'article 9.7, que és el punt que permetria que el consell insular destinés personal propi a aquests centres, un contrasentit, com he dit abans, ateses també les declaracions i intencions que tots els grups hem fet al llarg de la legislatura respecte de la bona dotació de les transferències que es puguin dur a terme.

I ja per endavant, anunciam també la nostra abstenció als annexes II i III del projecte de lleï.

En definitiva, votarem a favor, un sí condicionat a tots els articles als quals no s'hi han presentat esmenes o als quals s'han acceptat les nostres esmenes o s'han transaccionat aquestes amb les d'altres grups parlamentaris. Estam contents que, finalment, aquests centres es puguin gestionar des de Menorca; desitjam que les partides que encomana la transferència bastin per tal que aquests centres puguin desenvolupar tot el seu potencial. I com he dit, és un sí vigilant de cara a les auditories que en puguin resultar, als informes d'avaluació de què és el que realment es transfereix, però jo entenc que avui, finalment, es dóna compliment a un llarg desig de la societat menorquina que, com dic, fa més d'una dècada que reclama la gestió d'aquests centres, la qual estam ben segurs ajudarà efectivament a desenvolupar l'acció, la difusió i la promoció de la cultura amb lletres grosses a la nostra illa.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Torn a favor? Torn en contra?

La Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Gornés, arribam a aquest últim ple del Parlament (...) mentre les lleïs a discutir, esper que amb menys passió que la que s'ha posat a la lleï del bon govern, la que encomana les competències al Consell Insular de Menorca que l'Estat ha cedit a la comunitat autònoma el seu torn sobre els béns culturals de titularitat estatal, el Museu de Menorca, la Biblioteca Pública i l'Arxiu Històric de Maó. Ja em perdonaran, senyores i senyors diputats, que m'estalviï tot el títol de la lleï que deu haver batut el rècord de llargària entre les que hem discutit durant aquesta legislatura.

Ja està bé que haguem pogut arribar a debatre i esper que també a aprovar aquesta lleï, encara que sigui gairebé en temps de descompte, durant l'últim ple d'aquesta legislatura, ho dic perquè es tracta d'una reivindicació que va començar fa devers dotze anys, que ja és estona, i si hem de fer cas de les dades exposades en aquesta mateixa cambra pel diputat, el Sr. Riudavets, la reivindicació s'ha dut a terme durant aquests dotze anys trenta vegades. És per tant ben positiu que es pugui donar compte d'aquesta reivindicació i satisfer-la de manera adequada. Trob així i tot que el resultat és especialment satisfactori, especialment si comparam la situació de Menorca amb la d'Eivissa, i permeti'm aquesta llicència, on no es pot encomanar una transferència d'aquestes característiques perquè els esmentats béns culturals encara s'han de dur a terme, per tant allà encara ens trobam en la fase de reivindicació dels propis béns culturals que avui aquí encomanam al Consell Insular de Menorca. Això, però, no treu ni un bri de satisfacció a aquesta diputada, el contrari, consider que Menorca crea un precedent interessant en aquest sentit, esperem que funciona bé i que a la llarga el puguem adaptar també a la resta de les illes de la nostra comunitat autònoma.

I parafrasejant també Eduard Riudavets, m'agradaria dir que no voldria que aquesta petita reivindicació o aquest petit recordatori de les infraestructures a Eivissa, no voldria treure-li cap trosset avui a aquesta lluna que Menorca es mereix. Aquesta lleï, idò, presenta tot un seguit d'aspectes clarament positius, suposa més implementació del compliment del nou Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, suposa més autonomia per a Menorca amb la nova gestió d'aquests béns culturals, implica més respecte a cada illa i confiança per part de les màximes institucions insulars envers les institucions pròpies de cadascuna de les illes, i encara resulta especialment encoratjador que aquests, en aquest sentit de compliment de l'Estatut, de descentralització, de confiança amb la capacitat de gestió dels consells insulars, sigui compartit per tots els grups del Parlament de les Illes Balears.

Continuant, per tant, també amb tots els aspectes positius d'aquest procés que ens ha dut fins aquí, voldria recordar que inicialment es van presentar 25 esmenes, de les quals en queden dues en aquests moments. També resulta un motiu de satisfacció i demostra tant la voluntat negociadora del Govern com el sentit de responsabilitat, en aquest cas del Partit Popular.

Pel que fa a aquestes esmenes, la número 736, que proposa suprimir el punt 7 de l'article 9; aquest article entenem que fa referència als mitjans personals associats a la delegació, s'hi estableix que el Consell Insular de Menorca pugui posar-hi personal laboral o funcionari d'aquesta institució. El PP entenc que ho interpreta en clau de malfiança, en el sentit de suposar que això suposarà una despesa extra si es donàs el cas per al Consell Insular de Menorca, crec també però que es pot veure de manera contrària o es pot veure des d'un cantó més positiu, que sempre això pot no suposar més despeses per al Consell Insular de Menorca la possibilitat que quedi oberta aquesta porta a la negociació entre les diferents institucions. De tota manera entenent aquests recels que té el Grup Popular, li anunciam que en aquest punt ens abstenem.

Quant a l'esmena 743, s'hi proposa un termini fins al 31 de desembre d'enguany perquè la llei es faci plenament efectiva, mentre que el Govern proposa que s'hi faci a partir de l'1 d'abril. Entendran que acceptaríem una transacció que es posàs d'acord entre els dos terminis, arribar a un termini entre l'1 d'abril i el 31 de desembre, i que per tant tendrien el nostre vot a favor.

I finalment, i ja per acabar, expressar la meva satisfacció una vegada més perquè efectivament avui aquesta llei d'encomana dels béns culturals de titularitat estatal al Consell Insular de Menorca sigui un fet. I com diem en eivissenc col·loquial: mai no és tard si la "ditxa" és bona.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Eduard Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Després de la intervenció de la Sra. Marí em podré estalviar gran part de la meva pròpia intervenció, ja que simplement m'he de sumar a totes les seves referències al desplegament estatutari, a l'autogovern dels consells, i vull aprofitar també per reclamar, com a menorquí, com a diputat per Menorca, per a Eivissa el mateix que en aspecte passa per a Menorca, crec que la justícia s'ha de repartir i mai tan ben dit.

Obviaré, per altra part, entrant ja al que ha parlat el Sr. Gornés, crec que el que hem de fer avui és felicitar-nos tots, ens hem de felicitar pel grau de consens que assolirem i perquè aquesta llei tiri endavant. Jo obviaré, Sr. Gornés, perquè estic en un altre to totalment diferent de la intervenció anterior, en el debat de la llei anterior, obviaré els arguments que vostè ha reiterat, que ja emprar, que ja va utilitzar a la presa en consideració, són arguments, poden ser vàlids o no, ja sap que n'hi ha alguns que els podria compartir i d'altres crec que són exagerats; ni tampoc repassaré les esmenes ja incorporades, crec que simplement hem fet esforç de consens per totes les parts, és igual.

Avui, ja dic, ens hem de felicitar perquè fem realitat, farem realitat una reivindicació d'anys, una reivindicació que des d'un costat de la cambra s'ha fet i des de l'altra també, s'han fet esmenes a pressuposts, ja ho ha recordat la Sra. Marí, s'han fet proposicions no de llei, però no ho havíem aconseguit. Per sort hi ha hagut un govern, que, ni que sigui en el darrer plenari, du aquesta llei i per tant Menorca podrà gestionar directament aquestes institucions culturals.

Jo vull recordar, perquè no hi hagi malentesos ni greuges comparatius, que hi va haver una proposta de resolució del BLOC i PSM-Verds que parlava de la transferència dels museus a les tres illes, per tant jo supòs que a la propera legislatura aquest avanç que hem aconseguit per a Menorca es podrà aconseguir també per a Eivissa i també per a Mallorca, en el cas que ho desitgi, que crec que sí.

Però bé, anem llavors ja directament a posicionar-nos, la postura del nostre grup parlamentari respecte de les dues esmenes del Grup Popular que resten vives, les que acaba de defensar al final de la seva intervenció el Sr. Gornés. Em permetin una apreciació genèrica damunt aquestes dues esmenes, ja els dic que crec, des del meu punt de vista, que tenen un valor més que res testimonial, i no ho dic amb cap ànim pejoratiu, el contrari, ben el contrari, perquè de fet podem dir que amb esmenes retirades, acceptades i esmenes transaccionades el consens és gairebé total; aquestes dues esmenes, que, per cert, van ser recuperades per un vot particular a comissió i bé, va ser un poc complicat, tenen aquest valor testimonial que puc entendre, però el que és fonamental és que no desvirtuen la llei.

L'esmena 736/2011, aquesta que pretén suprimir el punt 7 de l'article 9, que pretén suprimir el text següent -i el llegiré perquè és important i perquè consti dins l'acta també-, el text d'aquest punt és: "El Consell Insular de Menorca, a càrrec seu, pot adscriure l'exercici de les funcions i els serveis objecte de delegació -és a dir, el Museu de Menorca, Arxiu Històric i la Biblioteca Pública- personal funcionari o personal laboral propi d'aquesta institució insular." Jo li he de dir, Sr. Gornés, i vostè ho sap, que a la pràctica aquesta supressió no tindrà cap efecte real, vostè crec que n'és conscient.

Què vull dir amb açò? La supressió no suposa cap prohibició, simplement que una llei no contengui alguna cosa que es pot fer no vol dir que es prohibeixi, per tant si el consell creu convenient adscriure personal -que jo crec que s'ha de deixar la porta oberta, perquè hi ha moltes motivacions, i vostè ho coneix perfectament; es pot trobar amb un personal que a un moment donat interressi adscriure'l allà i crec que el consell ha de tenir la capacitat de fer-ho. Però bé, jo estic satisfet perquè vostès no han fet una esmena de prohibició d'aquesta adscripció, sinó simplement que no hi haurà cap referència a la llei a aquesta possibilitat.

Crec que hagués estat millor fer explícita aquesta possibilitat, però, hagués estat una clarificació adequada, crec que hagués estat oportú, crec que està justificat, i puc entendre també, Sr. Gornés, perquè ho fan, jo crec que el Grup Popular vol deixar clara una evidència, crec que vostè ho ha expressat clarament i per açò he dit que té un valor testimonial més que una altra cosa, l'evidència que el personal de les tres institucions culturals que es transfereixen és insuficient. I efectivament, Sr.

Gornés, ja li vam dir en el debat de presa de consideració, és insuficient, és insuficient, hi estam d'acord, però crec que el seu grup erra el camí, erra, equivoca el camí per demostrar-ho, al meu entendre; jo no crec que es pugui culpar el Govern de les Illes Balears ni molt manco, sens dubte des del Consell Insular de Menorca de la responsabilitat d'aquesta insuficiència, vostè sap el que posen els convenis, jo crec que el Govern de l'Estat no ha complert els seus compromisos, i aquí ens hi trobam. I ja em sembla que no és qüestió de colors, cap Govern de l'Estat, ministres que hagin passat i n'han passat molts, no han complert els seus compromisos d'anar actualitzant, d'anar revisant gradualment i d'anar dotant de personal.

Bé, és així, i per tant crec però que vostès el que volen fer amb aquesta esmena és demostrar o almanco deixar paleses aquestes circumstàncies, però crec que no és el camí correcte. Però és igual, crec que en ares del consens i donat que a afectes pràctics no hi ha una prohibició d'adscriure-hi personal i que, per tant, via conveni, via acord es podrà fer perfectament, si és necessari i el consell així ho creu oportú i el Govern ho permet, vull dir, també ho creu oportú, no crec que hi hagi cap problema en què el nostre vot sigui l'abstenció, entre d'altres coses perquè ens agradaria mantenir el redactat, però en ares del consens ens sembla que no dificulta per a res que es faci aquesta supressió.

Pel que fa a l'altra esmena, a la 743/2011, el que pretén és ajornar la data d'entrada en vigor prevista per al dia 1 d'abril, ja, d'aquí a quinze dies, i entenc les motivacions de fons, és a dir, en certa manera és lògic, que el temps és just, el temps és just, açò li accept, ara, el que no entenc de cap de les maneres és que ens ho ajorni fins al gener de l'any que ve. Per tant, ja li anunciï que la diputada que em seguirà després, la diputada socialista li farà una transacció per intentar arribar a un acord entre aquesta justesa del temps i l'ajornament exagerat que vostè proposava, des del meu punt de vista, amb la seva esmena.

En definitiva, crec, torn repetir que podem estar satisfets; massa vegades, i rallaré amb sinceritat, les polítiques de govern, oposició, han barrat el pas a la consecució d'aquesta reivindicació històrica del poble de Menorca. Jo reconec que quan jo ho reclamava, quan era a l'oposició i el Partit Popular em votava en contra, reconec que nosaltres de vegades hem votat en contra de reivindicacions del Partit Popular; què vol dir això? Que per una vegada hem tingut el seny, i això ho agraesc tant al Consell Insular de Menorca i al seu conseller d'Educació i Cultura, com al conseller d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, i tots els grups parlamentaris hem tingut el seny de posar per endavant la reivindicació del poble que no els seus interessos partidistes, i jo crec que açò és de valorar, sobretot a un moment de precampanya electoral en què hagués estat fàcil caure en el partidisme i no en les necessitats globals.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Rita té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyors diputats, senyores diputades. Abans e fixar la posició del nostre grup amb referència a les dues esmenes que es mantenen, voldria primer fer una referència a la facilitat de consens que ha regit en l'ànim de tots els ponents dels diversos partits a tota la seva tramitació, tant en ponència com en comissió, de manera que únicament es mantenen dues esmenes de les 25 que es van formular, 8 del Grup Socialista i 17 del Grup Popular.

I també com a introducció de l'explicació de la nostra posició a l'esmena 736 del Grup Popular, voldríem dir que aquesta és la tercera legislatura que s'intenta fer aquesta delegació. També és cert que, malgrat també a Mallorca i a Eivissa hi ha altres centres culturals amb característiques similars, que també són de titularitat estatal i gestió transferida a la comunitat autònoma, ha estat Menorca en solitari qui sempre ha liderat aquesta demanda. No obstant, compremem que a les legislatures anteriors era molt difícil satisfer aquesta demanda, perquè no és fins a l'any 2007 en què la reforma de l'Estatut d'Autonomia va obrir la porta, una porta que és clau quan diu que els consells insulars són institucions de la comunitat autònoma, traslladant a una llei orgànica i, per tant, de caràcter nacional, allò que ja s'havia fet palès a altres normes, com per exemple una sentència del Tribunal Suprem de 26 de juny del 1998, que diu, entre d'altres coses: "*Los consejos insulares de las Islas Baleares tienen la doble naturaleza de órganos representativos y de gobiernos y administración de una entidad local, y simultáneamente el de órganos autonómicos*"; més endavant diu: "*Los consejos también tienen el carácter de órganos autonómicos, aunque no se trate de órganos de autogobierno en el sentido de la dicción literal del artículo 148.1 de la Constitución*".

O també podem fer referència a la pròpia Llei de consells insulars de l'any 2000, que a l'article 4.1 diu que els consells insulars són institucions de la comunitat autònoma de les Illes Balears i al mateix temps administracions locals. Però és, com hem dit més amunt, la Llei Orgànica 1/2007, de reforma de l'Estatut d'Autonomia, que diu, a l'article 39, referit a les institucions: "El sistema institucional autonòmic està integrat pel Parlament, el Govern, el president de la comunitat autònoma i els consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera sens perjudici de la seva autonomia constitucionalment garantida." I l'article 61.3 que reafirma: "Els consells insulars també són institucions de la comunitat autònoma de les Illes Balears."

I en aquest punt som, el d'aprovar una llei que té més transcendència del que sembla, perquè ve a ratificar o donar una aplicació pràctica a la naturalesa jurídica dels consells insulars com a institucions de la comunitat autònoma i la potestat de la comunitat autònoma de delegar una competència que li és pròpia, la gestió del Museu de Menorca, la Biblioteca Pública i l'Arxiu de Maó, de titularitat estatal, i dic que és pròpia perquè

L'Estat li va transferir aquesta gestió en virtut del Reial Decret 3040/1983, de traspàs de funcions i serveis de l'Estat en matèria de cultura, que va ser ratificada després en els convenis subscrits entre l'administració de l'Estat i la comunitat autònoma, publicats el gener del 1985. La comunitat autònoma, per tant, decideix, en virtut de la legislació en vigor, que, sense interferir en absolut en les competències de l'Estat en aquesta matèria, i molt manco en la seva titularitat, una competència que li és pròpia, que és la gestió d'aquests centres, sigui exercida no pel Govern i la seva administració, o no únicament per la seva administració, sinó per l'administració d'una altra institució de la mateixa comunitat autònoma que és el Consell Insular de Menorca.

A la vista d'açò, el Grup Popular i el Grup Socialista hem interpretat de manera diversa l'article 9.7 de la llei, que diu que el Consell Insular de Menorca pot adscriure personal al museu, biblioteca i arxiu de titularitat estatal; el Grup Popular ho ha interpretat com a un reconeixement de què la delegació ve mal dotada quant a personal, i el Grup Socialista ho interpretam com que el consell insular podrà incidir millor en la seva gestió, i que no s'ha de tancar una porta a la possibilitat, per exemple, que, puntualment i com a administració local que és, també pot tenir convenis amb el SOIB pugui puntualment reforçar tasques com (...), fer neta ceràmica, etc., pròpies d'aquestes institucions, però, sentides les explicacions del portaveu del Grup Parlamentari Popular i en ares també del consens que ha imperat, anunciam també la nostra abstenció en la votació d'aquesta esmena.

L'altra esmena, que és la 743 de la disposició final única, es refereix a la data d'efectivitat de la delegació que la llei posa que serà l'1 d'abril del 2011 i el Grup Parlamentari Popular proposa que sigui el 31 de desembre del 2011. Després d'estudiar els terminis que dona la mateixa llei per portar a terme diversos estudis, inventaris, etc., però sobretot en referència a l'elaboració de l'auditoria prèvia de l'estat del fons del Museu de Menorca afectat per la manca de climatització que va ser introduïda precisament per una esmena del Grup Parlamentari Popular i que va ser aprovada a més per tots els altres grups i que diu que s'ha de fer un mes abans de fer efectiva la delegació, veim que això ja seria impossible si es manté aquesta data de l'1 d'abril.

Per la qual cosa advertim que això pot ser considerat com un error, una incorrecció que ha de ser esmenada i pot ser esmenada. És per aquest motiu que el Grup Parlamentari Socialista posa en consideració d'aquesta cambra una transacció *in voce* de l'esmena i que la data d'efectivitat de la delegació sigui dia 1 de setembre.

Ja per acabar, volem incidir que aquesta llei ordena les competències de cadascuna de les administracions, l'estatal, l'autonòmica i la insular, i això és molt interessant. Que és possible que s'hagi de modificar en un futur a conseqüència de l'experiència? Bé, nosaltres ja vàrem dir des d'un principi que pensàvem que aquest hauria de ser considerat un pla pilot, un pla pilot que ha de facilitar posteriorment que també les altres illes puguin gestionar aquestes entitats que són finalment tan importants per a la cultura pròpia de cadascuna d'elles.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. En torn de rèplica el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Si he fet un petit i breu relat sobre les esmenes incorporades és perquè he cregut que valia la pena per reforçar aquesta conjunció de vot unànim, de vot afirmatiu respecte de la llei.

Sr. Riudavets, les esmenes que queden no són testimonials i vostè sap que no són testimonials. No ho són perquè, quant als terminis, en el supòsit que s'hagués tramitat amb un poc més d'amplitud de terminis, no tan peremptòriament, el termini de dia 1 d'abril no hagués fet falta tocar-lo, perquè imagini's que s'hagués vist aquesta llei l'any passat per exemple, a finals de l'any passat, tal vegada no ens haguéssim vist en aquesta situació que el termini ens ha sobrepassat respecte de tot el que demanam.

He de reconèixer aquí la feina de la Sra. Rita, si no fos per la Sra. Rita aquesta llei no s'hagués vist avui aquí, ha estat la seva insistència, la seva tutela constant davant el Govern que no ha espavilat fins el darrer moment i ho hem de dir així amb totes les lletres. Això ha obligat també que els terminis, els estudis, l'auditoria no els tinguem damunt la taula.

Això, Sr. Riudavets i Sra. Rita, crec que és important realçar-ho. Si haguéssim tingut aquestes avaluacions, si haguéssim pogut veure quin és realment l'estat real dels edificis, dels béns que es transfereixen, idè, bé, jo estaria més tranquil avui de dir "escoltau, sí, acceptam una transferència ben dotada que no donarà problemes, etc.", però jo avui he volgut expressar aquest dubte aquí en el sentit que segurament trobarem problemes i segurament trobarem coses que no funcionen bé i que obligadament el Govern, la comunitat autònoma i el consell insular s'hauran de posar d'acord per tal d'esmenar-les. Això era l'únic que jo volia realçar.

Accepto com no pot ser d'altra manera la transacció que fa referència a dia 1 de setembre i bé, també estic content que s'abstenguin a l'esmena que mantenim viva encara perquè posa de relleu que un dels arguments que hem defensat amb contundència és vàlid.

Entenc les explicacions que fan, està clar que mitjançant convenis, mitjançant pactes, mitjançant acords es pot destinar el personal laboral i el funcionari que faci falta a una i altra banda, faltaria més, però és clar, introduir, com un article, el reconeixement que el Consell Insular de Menorca pot destinar personal propi a funcions d'un altre centre, primer, si aquest personal propi fa feina al consell insular i el duim a un altre centre deixa de fer feina a la institució originària per fer-ne a un altre, la qual cosa és un contrasentit en el meu entendre. Per tant, enteníem que açò s'havia de deixar ben clar per tal que no hi hagués equívocs de cara al futur.

Res més, el nostre grup expressa la seva satisfacció pel grau de consens al qual s'ha arribat amb l'acceptació de pràcticament de... totes les esmenes de fet..., a tots els grups, a Convergència per les Illes també l'esforç de consens que ha fet. Crec que Menorca pot estar d'enhorabona, esperam que estigui d'enhorabona per molts d'anys i que aquesta gestió resulti realment amb una millor efectivitat en la gestió d'aquests centres. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. En torn de contrarèplica vol intervenir el Grup Parlamentari Mixt? El Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sí, molt breument, Sra. Presidenta. Sr. Gornés, crec que no..., la paraula testimonial li he dit que no era pejorativa, simplement significa que no modifica el contingut de la llei. Vostè ha reconegut que quant al personal no el modificava, per tant si vostè el que volia era testimoniar la insuficiència de personal adscrit ja li ho he reconegut jo. Per tant, no anem més enllà.

Quant a les dades, reconec que dia primer d'abril és just, de fet no podríem incomplir altres punts de la llei que marquen un termini d'un mes, però també és cert que aquest govern, encara que sigui tard i just, ho ha fet possible, cosa que altres governs no ho havien fet.

També vull recordar que la veritat és que malgrat que ens empari la modificació de l'Estatut inicialment ens pensàvem -i li ho reconixeré- que es podia fer per decret de traspassos, com es fan les altres... a partir de les competències pròpies es fan, idò no, va haver de ser per Llei de transferències (...) i vostè sap perfectament que això ajorna moltíssim la tramitació de qualsevol cosa, però l'important no és quan arribem, és arribar i en aquest moment crec que ens podem felicitar perquè som a port. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Rita, vol intervenir?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, molt breument ja, el Sr. Gornés ha dit que podríem trobar problemes i crec que sí, que segurament trobarem problemes. Ningú no va dir en el passat ni ningú ha dit ara que això seria fàcil. Aquí no hi ha res fàcil, perquè alguna cosa sigui apreciada sembla que ha de ser difícil, però crec que podem dir que aquesta legislatura hem donat un pas important de cara a complir una reivindicació -com s'ha dit aquí- llargament reclamada des de l'illa de Menorca, com és poder gestionar directament els grans centres dipositaris de la cultura de la nostra illa, el Museu de Menorca, la Biblioteca Pública i l'Arxiu de Maó.

Potser aquesta reivindicació és perquè té els seus arrels al fet que aquests centres varen ser creats pels menorquins, són els hereus del Museu de Belles Arts de Maó, format per donacions particulars, inaugurat el 1889; la Biblioteca Pública que va ser creada el 1861 per conservar uns 9.600 volums procedents de convents amortitzats, i l'Arxiu Històric de Maó creat també per l'ajuntament per albergar els documents municipals anteriors a 1900.

Després d'haver estat allotjat a diverses seus un erudit maonès, José Codina, va donar a l'Ajuntament de Maó l'any 1941 un palau neoclàssic de 1761, conegut per Can Mercadal, per unificar les tres entitats, en el que es denominaria Palacio de Archivos, Bibliotecas y Museos, allà encara es troben allotjats la Biblioteca i l'Arxiu Històric.

És en aquest moment, els anys 40 del segle passat, que les institucions menorquines fan cessió de tot aquest llegat al Ministeri d'Educació Nacional i aconsegueixen que, convertit en casa de cultura, tenguí la consideració de provincial. Tot açò ho varen fer amb la voluntat que fossin regits per professionals dels cossos nacionals, major gestionats i amb pressupostos més adequats al fons que custodiaven. Bé, açò no sempre ha estat així.

Ha arribat el moment per tant que les institucions menorquines tornen tenir veu pel que fa a la gestió d'aquests equipaments i del fons que custodien. És per això que demanam el vot favorable de tots els diputats d'aquesta cambra. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Una vegada esgotat el debat de les esmenes passarem a les votacions.

En primer lloc votarem l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 736. Senyores diputades, senyors diputats, repetesc, la 736. Passam a votar. Votam.

A favor, 31; abstencions, 25.

(Aplaudiments)

Passam a votar ara la 743 amb la transacció que s'ha proposat. Passam a votar. Votam.

Vots a favor, 55; en contra, 1.

A continuació votarem els articles als quals es mantenen esmenes. Votarem l'article 9 amb l'esmena incorporada. Passam a votar. Votam.

A favor, 56; cap en contra; cap abstenció.

La disposició final única amb l'esmena incorporada. Passam a votar. Votam.

54 a favor; cap en contra; cap abstenció.

Finalment, votariem la resta de l'articulat on no es mantenen esmenes, perdó..., fa falta la votació dels annexos II i III. Passam a votar. Votam.

Vots a favor, 28; abstencions, 28.

Finalment, votarem la resta de l'articulat on no es mantenen esmenes, denominació del títol de la proposta, els articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12 i 13, les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta i cinquena, les disposicions transitòries primera, segona, tercera, quarta i cinquena, els annexos I, IV, V, i l'exposició de motius.

Demana als portaveus si es pot considerar aprovada per assentiment.

Molt bé. Es faculden els serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei tengui una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que com a administració gestora exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma en relació amb el Museu de Menorca, la Biblioteca Pública i l'Arxiu Històric de Maó, institucions culturals de titularitat estatal.

(Aplaudiments)

VIII. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 3056/10, d'igualtat de dones i homes de les Illes Balears.

Passam ara al debat del punt vuitè de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 3056/10, d'igualtat de dones i homes de les Illes Balears.

Per part del Govern fa la presentació la consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots i a totes, vull donar la benvinguda a les representants de les diverses entitats i associacions de dones que ens acompanyen avui per seguir el debat de l'avantprojecte de llei d'igualtat de dones i homes.

Voldria començar la meva intervenció realçant el que ha de ser un agraïment a totes i a cadascuna de les persones que des dels diferents àmbits han format part del procés d'elaboració d'aquesta llei, a les representants dels consells insulars, a les representants de les conselleries d'Educació, Treball i Salut, al representant de la Universitat de les Illes Balears, a totes les entitats del Consell de Participació de la Dona, especialment al Lobby de Dones, Dones Educadores, ABAF, Espai Dones Formentera, ALBA Menorca, Dones de Llevant, Dones Progressistes d'Eivissa, ADIBS, Seminari de Dones i Lletres, Creients i Feministes, els sindicats Comissions Obreres, UGT,

CGT i STEI-i, a l'equip jurídic de la conselleria, a la Sra. Xesca Mas per les seves valuoses aportacions i sobretot a l'equip de l'Institut Balear de la Dona i a la seva directora, la Sra. Lila Thomàs, que han estat les que han coordinat tota l'avaluació prèvia a l'entrada al Parlament, a tots els grups parlamentaris per les seves aportacions i als membres de la ponència que han fet possible que avui es pugui debatre al plenari, i als lletrats per la seva professionalitat i la seva paciència.

Si aquest projecte de llei d'igualtat d'homes i dones es converteix en llei vendrà a incorporar-se a les lleis autonòmiques posteriors a la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, lleis que com la que avui debatem volen incorporar a les legislacions autonòmiques els avanços que representa la Llei 3/2007 i en alguns aspectes aposta més decididament per establir mesures per a la igualtat entre homes i dones.

En el nostre cas, a més a més, era necessària la modificació de l'actual llei autonòmica 12/2006 anterior a la Llei 3/2007 per adaptar-la a l'Estatut d'Autonomia que estableix que les competències en igualtat de gènere són responsabilitat dels consells insulars.

Aquest projecte és una normativa extensa i detallada, inclou 93 articles i 4 disposicions organitzats en un títol preliminar, 6 títols, que aposten decididament per aplicar mesures correctores i de discriminació positiva per aconseguir el principi d'igualtat entre homes i dones, i un darrer títol que aclareix les infraccions i sancions per l'incompliment d'aquestes mesures.

El que persegueix aquesta llei queda molt clar a l'article 1: establir el conjunt d'obligacions i competències de les administracions públiques per assegurar la igualtat real i efectiva de les dones i homes i regular les mesures adreçades a promoure i garantir la igualtat d'oportunitats i de tracte entre homes i dones en tots els àmbits de la societat.

Parla per tant d'igualtat, no parlem de família, no parlem de reproducció, no parlem de sexualitat. Parla de les necessàries mesures correctores per aconseguir la igualtat entre homes i dones.

Es proposen mesures que difícilment es poden defensar en una presentació parlamentària, però em permetran que en ressalti algunes. Una primera mesura serà la que obligarà a una representació equilibrada d'homes i dones en el nomenament dels titulars dels òrgans a les administracions públiques, entenent que aquest equilibri serà quan un sexe determinat no superi el 60% ni sigui inferior al 40% del conjunt dels òrgans. Indica també que s'ha d'incorporar l'avaluació de l'impacte de gènere en el desplegament de les seves competències per part dels poders públics, especialment a l'avantprojecte de llei de pressuposts. Estableix quines són les competències del Govern, els consells i els ajuntaments d'acord amb l'Estatut.

L'Estatut és l'element clau per entendre la proposta que hi ha a la llei de constitució d'òrgans consultius i de coordinació, concretament la Comissió del Govern per a la Igualtat i el Consell per a la Igualtat de Gènere. Aquests dos organismes asseguruen la transversalitat de les polítiques de gènere entre les diverses conselleries i la coordinació amb els consells insulars que són els competents, com he dit abans, en polítiques de gènere segons l'Estatut. Aquests dos organismes donen rellevància a l'Institut Balear de la Dona ja que es constitueix no sols com el coordinador del Govern sinó com el coordinador dels consells. Vull remarcar l'expressió utilitzada, constitució d'òrgans i no creació, perquè la llei també especifica que cap òrgan no ha de suposar noves contractacions ni noves estructures d'acord amb la necessitat de racionalitzar l'administració a l'hora de fer-la més eficient.

La voluntat del Parlament d'afavorir l'associacionisme i la participació de les dones quedarà palesa, si s'aprova l'article 22, que per llei instaura el Consell de Participació de les Dones, ara aprovat per un decret de 2008. Confiam que avui tenguim ja categoria de llei aquest consell de participació. Aquesta llei també obligarà a retre comptes al Parlament per part del Govern de les actuacions realitzades amb relació al principi d'igualtat entre homes i dones i estableix també que les administracions públiques s'han d'abstenir de formalitzar contractes amb les empreses sancionades administrativament o condemnades per promoure o tolerar pràctiques considerades discriminatòries.

El títol quart és una clara declaració de les necessitats de la transversalitat en les polítiques d'igualtat, s'aborden àrees tan importants com l'educació a tots els nivells, fins i tot el de la Universitat, la cultura, l'esport, l'ocupació, el sector públic, la salut, la conciliació de la vida familiar, els mitjans de comunicació. L'educació es defineix o és basa en el desenvolupament integral de la persona al marge d'estereotips i això s'ha de visualitzar en els materials educatius, en els curriculars. Els consells escolars insulars de les Illes Balears han de respectar l'equilibri entre els dos sexes i designar una persona que impulsi mesures que fomentin la igualtat.

La Llei de dones de 2006, actualment en vigor, estableix a l'article 13 que no s'han d'admetre en els centres docents sostinguts amb fons públics o privats les desigualtats entre l'alumnat sustentat en creences, ideologies, tradicions o pràctiques directament o indirectament d'una distribució estereotipada dels papers entre els sexes o d'una imatge de dominació d'un sexe sobre l'altre. Aquest govern aprofundeix en aquest article i defensa que qualsevol centre que diferenciï l'educació entre nines i nins, entre al·lots i al·lotes no ha de rebre fons públics per al seu manteniment. No seria explicable que un parlament democràtic que és a Europa defensàs que un centre que separés per aules, per exemple, a nins per raça o color de pell rebi fons públics per al seu manteniment. Segur que l'article en el qual s'expressa que els centres que segreguin nins i nines no puguin rebre fons públics rebrà el suport d'aquest parlament.

Amb relació a l'àmbit cultural les administracions públiques han de divulgar les aportacions de les dones a totes les manifestacions culturals impulsant la recuperació de la memòria de les dones i fer visibles les seves aportacions. En una autonomia on tenim un dels índex de pràctiques esportives més baix de la comunitat europea és necessari, com diu la llei,

promoure l'activitat esportiva entre les dones com a hàbit saludable. L'accés a l'ocupació és de les mesures més importants per aconseguir una autonomia econòmica i social, per això la llei dedica un capítol sencer, tant a les administracions públiques com a les empreses, per promoure i facilitar accions que promoguin la igualtat d'oportunitats en el sector d'ocupació. La formació per a la igualtat és una eix transversal a totes les àrees, per això la llei estableix que s'han de fer formacions en igualtat a tots els professionals i funcionaris incentivant els representants sindicals perquè fomentin la inclusió de clàusules destinades a promoure la no-discriminació per sexe a les empreses i als convenis col·lectius. Aquesta llei també vol reconèixer el valor econòmic que té el treball domèstic i obligarà a fer el seu valor públic a través de diferents estudis.

El títol cinquè és un especial contra la violència masclista, la màxima expressió de desigualtat entre homes i dones i que després dels accidents de transit és la segona causa de mort a l'Estat espanyol, amb la diferència que aquesta segona causa les víctimes són exclusivament dones. Als efectes d'aquesta llei es considera violència masclista la física, la psicològica, la sexual i introdueix el concepte de violència econòmica, entesa, aquesta, com la privació intencionada i no justificada de recursos econòmics per proveir el benestar de la dona i els seus fills. Aquesta llei també vol facilitar la identificació de les citacions de violència masclista ampliant els documents que la poden acreditar, no serà necessari perquè es pugui demostrar que una dona és víctima de la violència masclista i els seus fills una sentència ferma sinó que tindrà un ample ventall de possibilitats de documents administratius, de serveis socials, etc.

Garanteix els centres d'informació i assessorament i el personal qualificat que hi ha de fer feina, el mateix succeeix amb les cases d'acollida que n'hi ha d'haver una per cada tres mil dones com a mínim, ens referim a una plaça. Prioritza les dones i els seus fills víctimes de la violència masclista per a l'accés a l'habitatge i cursos de formació finançats pels fons públics i facilita l'accés a les escoles i a les escoletes així com beques al sistema educatiu perquè aquest govern entén que una vegada que la dona denuncia o resulta víctima d'aquesta violència és prioritari que la societat la protegeixi. A més, obliga, si la llei s'aprova, que el Govern es personi en els procediments per actes de violència masclista que causi la mort o lesions greus a la dona víctima d'aquesta violència.

El títol sisè vol constituir la defensora o el defensor de la igualtat de dones i homes, adjunt a la Síndicatura de Greuges, que té per objectiu el principi d'igualtat de tracte en el sector privat i defensar els ciutadans i les ciutadanes davant pràctiques discriminatòries per raó de sexe.

Finalment, el títol darrer estableix un règim d'infraccions i sancions. El Govern va lliurar al Parlament el projecte de llei el mes de juliol, vuit mesos després se celebra el debat en el Plenari, en el darrer plenari de la legislatura 200-2011, aprovar aquesta llei ens permetria ..., permetin-me que els digui que seria una cloenda extraordinària, una llei que aposta decididament per la igualtat entre el 50% de la població i l'altra 50%. No hi ha democràcia real sinó hi ha igualtat entre homes i dones, si no hi ha paritat en tots els òrgans i espais públics i privats. Aquesta llei persegueix aquest anhel, aquest vell anhel ja, polític i social, vol contribuir a construir un sistema que doni

garanties per a la igualtat entre homes i dones. Amb aquesta llei feim una aportació col·lectiva, tots i totes els que la votem o facilitem la seva votació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. A continuació passam al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei. Per part del Grup Parlamentari Mixt es mantenen les esmenes següents: RGE núm. 4402, 4403, 4404, 4405, 4406, 4407, 4408, 4409, 4410 i 4411/10. Per a la seva defensa intervé la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Benvingudes totes les persones, dones i homes, interessades en aquest projecte de llei. Avui amb el debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials entram dins la darrera fase de tramitació del projecte de llei d'igualtat de dones i homes de les Illes Balears. Des del nostre grup veim del tot necessari afegir la regulació d'un problema actual i que afecta les relacions familiars de parelles amb fills en casos de ruptura de la convivència familiar. En aquest sentit varem presentar esmenes a aquest projecte de llei que no han estat incorporades ni a la ponència ni al dictamen de la comissió, unes esmenes que van encaminades a obrir el ventall normatiu d'aquest projecte i que abraça a part de la igualtat les relacions familiars en els casos de ruptura de la convivència dels pares amb fills a càrrec, incloent, com no pot ser d'altra manera, els supòsits de separació, nul·litat i divorci i els processos que versin sobre guarda i custòdia dels fills menors. Tot plegat per promoure unes relacions continuades dels pares amb els seus fills, mitjançant una participació responsable, compartida i igualitària dels pares i les mares en la criança i en l'educació dels seus fills en l'exercici de la seva autoritat familiar.

Podem entrar en el plànol més jurídic i explicar una per una les esmenes que mantenim a aquest projecte de llei que -repetesc- no suprimeix ni modifica el sentit del projecte de llei inicial sinó que sols s'adapta a la visió de la regulació d'un tema que per a nosaltres es pot circumscriure dins l'àmbit de la igualtat entre dones i homes. En aquest sentit la principal mesura de les esmenes presentades i que pot dur a més confusió és la que es consideri la custòdia compartida com el règim que el jutge o l'autoritat judicial ha d'adoptar per defecte o de forma preferent en interès dels fills menors quan no hi hagi pacte en contrari per part dels progenitors ni circumstàncies que aconsellin el contrari. D'aquesta manera creim que és més just i més beneficiós per als infants afectats veure una normalitat igualitari entre el paper que desenvolupa la mare i el pare que rebutgen la convivència familiar. Ara mateix la normativa vigent adjudica la custòdia, llevat de casos concrets, a la mare i deixa el paper del pare en un segon plànol per defecte. No creim que això sigui igualtat sinó que creim que és una discriminació positiva injusta i que condiciona l'infant cap a la relació amb el seu pare. Dic això perquè encara que no sigui aquest el debat concret de les esmenes presentades sí que és veritat que una de les nostres esmenes va en aquest sentit, a

donar un caire igualitari al paper del pare i de la mare en els conflictes familiars.

Per altra banda, i en el mateix sentit, es pretén que els fills mantinguin la relació no tan sols amb els seus germans i avis sinó també amb altes parents i persones properes que sens dubte poden aportar benestar als menors en un moment de crisi familiar com és la pèrdua de la convivència familiar. Per a això, es proposen mesures de caire processal com l'audiència prevista a l'article 35.6 del Codi Civil o la personació dels familiars si consideren afectats els seus drets, deures o obligacions en el procediment judicial iniciat.

Altres novetats que les nostres esmenes pretenen introduir són la regulació específica de l'atribució i/o aprofitament de l'habitatge familiar quan aquesta propietat és per meitats indivises en els casos de lloguer i amb relació a les seves despeses de manteniment, recollit el sentit majoritari de la jurisprudència existent amb relació a aquestes qüestions.

Tot plegat el que pretenen les nostres esmenes és regular aspectes i conseqüències de la igualtat de dones i homes aclarint certs aspectes sota la cobertura del nostre dret foral que sens dubte ajudaran a la igualtat i ajudaran a prevenir situacions desagradables per les que passen massa infants d'aquestes illes. Des del nostre grup hem presentat les mateixes esmenes que varem presentar a la Llei de mediació familiar a la qual no varen ser incloses amb l'argument que no era el lloc oportú per incloure les nostres esmenes referents a la custòdia compartida. Avui tornarà a passar el mateix, el que significa que no és cert l'argument que esgrimien a la Llei de mediació familiar sinó que giren el cap cap a una altra banda perquè sabem que és un tema conflictiu i espinós i que hi ha disparitat de parer dins els seus mateixos grups.

Des del nostre grup no ens estranya aquesta manera d'actuar ja que ha estat una constant en aquesta legislatura, girar el cap cap a una altra banda als problemes reals de la gent que la inseguretat d'aquest govern i per la disparitat d'idees dins els propis partits. Tant és així que ni tan sols n'hem parlat, sinó que ens han tancat la porta amb un "no és oportú", i jo em deman, no és oportú per a qui?, per a aquest govern o per als ciutadans de les Illes Balears? Hem vist com aquest govern ha fet coses increïbles jurídicament perquè convenia al seu electorat, moltes d'elles per decret de mesures urgents quan no eren tan urgents i ara en un tema com aquest...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sureda, s'ha de referir a les esmenes.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Sí, que plantejam i que afecta moltes famílies d'aquesta terra no han volgut ni entrar a debatre. No esper que es canviï el parer, ja han tengut temps tant a la ponència com al dictamen, però sí vull que quedi ben clar que el tema que avui plantejam no s'ha volgut debatre ni plantejar per part d'aquest govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Grups que vulguin intervenir a favor de les esmenes? Torn en contra? Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades. També donam la benvinguda a tota la gent que ens ha volgut acompanyar en aquest debat d'una llei important i amb la qual jo crec que tindrèm una cloenda brillant de legislatura. Sra. Sureda, fa una estona el seu company de files, el Sr. Melià, amb motiu del debat sobre la Llei del bon govern deia que generàvem la impressió que els altres diputats li deien que estaven d'acord, però que li votarien que no. Jo no sé si respecte d'aquesta llei es durà una impressió semblant perquè efectivament jo el primer que li voldria reconèixer és que posen damunt la taula una qüestió que és important, una qüestió amb la qual reconeixem que hi ha un debat, amb la qual reconeixem que hi ha una necessitat de reflexió i que en un futur s'haurà d'abordar i s'haurà de legislar en un sentit o en un altre.

També deia, Sra. Sureda, recordava que aquestes mateixes esmenes ja s'havien presentat a la tramitació de la Llei de mediació familiar i que els altres grups les havien rebutjades al·legant motius d'oportunitat, d'ocasió o d'idoneïtat d'inclusió com a esmenes a aquell projecte. Ja preveia vostè que avui les tornàrem a rebutjar amb un argument semblant, vostè deia que això és una prova que l'argument no és vertader, però nosaltres efectivament pensam que aquesta llei d'igualtat tampoc no és el lloc idoni, tampoc no és el lloc oportú per a una qüestió que mereixeria en qualsevol cas o bé una llei específica o bé la inclusió en una llei de família i, a més, la maduració d'un debat que entenem que en aquesta comunitat autònoma encara no s'ha fet. Vostè mateixa deia que quan diguéssim que no és perquè aquest és un tema conflictiu, és un tema espinós, però que sigui un tema conflictiu vol dir precisament que mereix una reflexió.

Vostè deia que li diríem que no perquè hi ha posicions diferents, posicions no sempre concordants dins els mateixos socis de Govern, dins el mateix partit que ha impulsat la llei. Jo crec que si avui no està madura la qüestió com per poder aprovar aquestes esmenes, que bàsicament intenten introduir la qüestió de la custòdia compartida, és perquè hi ha posicions disperses i posicions enconrades no dins un partit sinó dins la societat i són les posicions disperses dins la societat les que s'han de madurar, les que s'han de reflexionar i les que s'han de parlar.

Les esmenes que presenta, que va presentar en el seu moment Unió Mallorquina, les esmenes del Grup Mixt allò que vénen a fer és afegir un nou títol de regulació de ruptures de convivència que bàsicament el seu punt central, i ja ha quedat clar amb la intervenció de la Sra. Sureda, és la qüestió de la custòdia compartida. Nosaltres entenem que la introducció d'aquest nou títol, l'aprovació de les esmenes que suposarien la introducció d'aquest nou títol convertiria la llei amb allò que no era la idea amb la qual està concebuda, la consellera quan ja l'ha presentada ha dit que aquesta és una llei de distintes mesures per avançar en la igualtat, però no és una llei en matèria de família.

Compartim la idea, ja li deia en el començament, que és una qüestió que mereix un debat, que és veritat que sí hi ha d'haver igualtat a l'àmbit de l'administració, que hi ha d'haver igualtat a l'àmbit de l'educació, que hi ha d'haver igualtat a l'àmbit de la cultura, també hi ha d'haver plena corresponsabilitat familiar, i que hi hagi plena corresponsabilitat familiar pot voler dir que algunes normatives que ara mateix poden resultar no igualitàries s'han d'abordar o s'han de tractar o s'ha de fer una reflexió sobre el seu possible canvi.

Jo li voldria recordar, en qualsevol cas, Sra. Sureda, que vostè ha parlat molt de custòdia compartida. La custòdia compartida ja existeix, ja existeix com una solució a la qual es pot arribar quan hi hagi acord mutu entre les parts, i nosaltres voldríem que cada vegada més la solució als processos de ruptura de convivència fos l'opció per aquesta custòdia compartida. Allò que vostès proposen és una cosa diferent, que és que tengui el caràcter general, que tengui el caràcter de solució per defecte, com vostè mateixa ha dit, fins i tot en els casos en què no hi ha comú acord.

És veritat que això alguna comunitat autònoma ho ha aprovat, com és la comunitat autònoma d'Aragó, però també és veritat que no és la regulació estatal i que cap altra comunitat autònoma, tot i que en totes elles hi ha hagut moviments, hi ha hagut gent que ha defensat la idea, no han arribat al punt d'introduir aquesta idea de la custòdia compartida com a solució amb caràcter general i per defecte. I jo crec que és així perquè és una qüestió que, tot i la necessitat que jo li he reconegut d'un debat, és una qüestió que suscita dubtes, que molta gent ha plantejat; se suscita el dubte sobre si la custòdia compartida per defecte respectaria aquell principi segons el qual en un cas de ruptura de convivència la custòdia hauria de correspondre al cònjuge que més ha assumit la responsabilitat de tenir la cura dels fills. I suscita també el dubte de si la imposició d'una custòdia compartida allà on no hi ha un comú acord és una solució possible o idònia, si dues persones que no s'han pogut posar d'acord podran dur conjuntament una custòdia compartida. Suscita també el dubte si és la millor solució des del punt de vista del benefici del fill, que vostè i jo estarem d'acord que és la ràtio final o l'argument final amb el qual s'han d'abordar totes aquestes qüestions.

Jo repetesc, per concloure, crec que la posició ha quedat clar, que em sap greu que per qüestions de la matemàtica o la dinàmica parlamentària no hagin pogut defensar aquestes esmenes en ponència o en comissió i ens haguem de veure finalment a plenari, però els fets ens han duit a aquest debat només en plenari i jo li voldria dir, per concloure, que no veim malament que hi hagi el debat, que no negam que el resultat del debat pugui ser l'adopció d'una norma semblant a la que ara se'ns proposa, però efectivament, com ja vostè preveia, pensam que no és el moment, que no és el lloc, que no és el procediment, i jo crec que de cara a la propera legislatura, bé amb una llei específica, bé amb una llei de família, crec que tots ens hem de comprometre a abordar aquesta qüestió i a fer la reflexió corresponent. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Morillas té la paraula.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Gracias, Sra. Presidenta. Lo primero que quería hacer es dar las gracias a las mujeres -y a algún hombre- que se encuentran entre el público, representantes de asociaciones de mujeres, organizaciones sindicales y partidos políticos integrantes de la Plataforma por la Igualdad, como también la representante del *Consell de Dones* de las Islas Baleares. Gracias por asistir al debate de la ley de igualdad en el pleno del Parlamento de las Islas Baleares. Gracias por vuestro compromiso, vuestras reivindicaciones, y por vuestra apuesta por la igualdad real entre mujeres y hombres.

Dicho esto pasaré a comentar las enmiendas presentadas por UM a la ley de igualdad sobre la regulación en caso de ruptura de la convivencia, enmiendas que modifican el objeto de la ley para incluir la regulación por rupturas familiares, como también modifican su ámbito de aplicación. Estas enmiendas crean un título nuevo en la ley con unas nuevas disposiciones adicionales en relación a la custodia compartida por defecto. El Grupo Socialista votará en contra de todas las enmiendas presentadas por el Grupo Mixto, ya que creemos que la ley de igualdad no es el espacio apropiado para este tipo de regulación en caso de separaciones. Existe en nuestra legislación marco suficiente para dichas regulaciones. Con la reforma del Código Civil de 2005 se introdujo por primera vez en nuestra legislación la figura de la custodia compartida en caso de divorcio, siendo ésta un modelo garantista que apuesta por un modelo de familia donde los miembros concurren en igualdad a asumir las cargas familiares respecto de los hijos y las hijas, y siempre de mutuo acuerdo entre las partes priorizando en todo momento el interés del menor.

La ley actual en esta materia introduce una serie de cautelas en caso de desacuerdo de los padres, garantiza el bien del menor y circunscribe la potestad del juez a la hora de decidir. La custodia compartida no es una herramienta para conseguir determinados réditos, sobre todo tiene como finalidad defender el interés de los hijos y las hijas y garantizar sus derechos.

La ley de igualdad que hoy debatimos pretende conseguir la igualdad real entre mujeres y hombres en todos los ámbitos de la vida y la sociedad, pero no se puede convertir en un texto que regule las rupturas familiares en casos de divorcio. Éste no es el objeto de la ley y por lo tanto no se pueden incluir estas enmiendas en su texto. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Morillas.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Llinàs té la paraula.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Grup Parlamentari Popular també volia donar la benvinguda a les persones de diferents col·lectius i sensibilitats que avui ens acompanyen.

En relació a les esmenes que ha presentat el Grup Mixt que fan referència a la custòdia compartida, el Grup Parlamentari Popular voldria fer unes breus i bàsiques consideracions. El Partit Popular està d'acord amb la custòdia compartida sempre que hi hagi acord previ per les dues bandes. Hem de reconèixer, i així s'està fent feina en el Congrés dels Diputats, dins comissió, on els diferents partits polítics que tenen representació en el Congrés estan estudiant el tema de la custòdia compartida, o sigui jo pens que hem de deixar que els grans facin una certa feina, perquè també hem de tenir en compte que, a la legislació del dret de família, una part és competència autonòmica però l'altra és estatal.

Per altra banda pensam que no són adients aquestes esmenes dins la llei d'igualtat. Sí ho eren dins la Llei de mediació, però el Govern no n'ha fet cas. Sí trobam que ho eren dins la Llei de mediació familiar, emperò sí que també poden tenir una altra oportunitat a la propera legislatura si es fa una llei de dret de família.

Aquestes esmenes que ha presentat el Grup Mixt són agafades, calcades, de la llei que va aprovar el Parlament d'Aragó, llei que avui està recorreguda al Tribunal Constitucional pel Consell General del Poder Judicial perquè diu que envaeix competències que li són pròpies.

O sigui que jo pens que, per tot allò exposat, crec que val més esperar un poquet, un parell de mesos, i de moment no podem donar suport a les esmenes que ha presentat el Grup Mixt. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llinàs. En torn de rèplica...

(Petit aldarull a la sala)

...la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument hauré de tornar a repetir la rèplica de la Llei de mediació familiar. Aquesta vegada és a la llei d'igualtat on no tenen cabuda les esmenes que hem presentat. Fa quatre mesos em varen dir que no teníem molt clar el lloc adequat per regular aquest tema. Els puc assegurar que el lloc adequat és una llei, i el que menys ens preocupa és la llei en què s'inclogui. El que nosaltres volem és poder arreglar-ho.

Veig que haurem d'esperar una altra legislatura i un altre govern per solucionar-ho. Em sap greu, molt de greu, perquè durant aquest temps els que patiran seran els infants, que necessiten la figura de la mare i del pare.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. En torn de contrarèplica hi ha intervencions? No?

Idò passàrem a debatre les esmenes que es mantenen per part del Grup Parlamentari Popular, que serien les RGE núm. 4322, 4323, 4336, 4337, 4338, 4339, 4345, 4355, 4372, 4373, 4378 i 4379/10. Per a la seva defensa intervé la Sra. Llinàs.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui és el darrer ple d'aquesta legislatura i veim que aquest projecte de llei d'igualtat entre dones i homes es pot debatre en aquest plenari. El Grup Parlamentari Popular, i en concret aquesta diputada, ha rebut pressions, insults i amenaces amb la intenció que el Grup Parlamentari Popular acceleràs el procés de la tramitació d'aquest projecte de llei davant la inoperància del Govern, que durant tres anys i mig ha estat incapaç de dur-ho abans a aquest parlament.

(Remor de veus)

A pesar de les pressions, he tengut l'honor de coordinar la ponència de la llei, i he de donar les gràcies per la dedicació i l'esforç de totes les persones que n'han format part, així com agrair la paciència i la bona feina del lletrat de la cambra, el Sr. Montserrat.

És just reconèixer els avanços aconseguits, emperò la plena equitat entre dones i homes encara està lluny. Tenim greus obstacles per al ple desenvolupament de les dones. Tal vegada les dones d'aquesta comunitat autònoma no en tendrien tants si no haguéssim perdut quatre anys, que són els quatre anys que vostès han governat, amb una llei autonòmica que ja existeix; això no és la primera, ja en tenim una, els agradi o no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Llinàs...

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Sí, tenc dret a defensar les meves esmenes i la nostra posició davant aquesta llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Llinàs, defensi les esmenes. Continui.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies, presidenta.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Que vostès..., que vostès, amb la seva extrema sapiència, no s'han molestat a aplicar ni tan sols un article. Aquest govern just aplica la llei quan li convé, la que no, se la bota i queden tan tranquils. Tal vegada si s'haguessin molestat a aplicar aquesta llei, la 12/2006, les dones d'aquestes illes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Llinàs, aquest és un altre debat.

(Més remor de veus)

Sra. Llinàs...

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Estam parlant d'igualtat, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

...aquest és un altre debat.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Li prec que em deixi defensar la postura del Partit Popular i vostè després ho entendre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Llinàs, centri's en les esmenes. Continui, continui.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Les dones d'aquestes illes no tendríem tantes mancances, hauríem avançat un poquet més. Cada passa donada és una fita, i cada passa donada afavoreix un col·lectiu que representa la meitat de la societat.

És greu que es vulgui culpar l'únic grup parlamentari a l'oposició de la incompetència del Govern. Si durant tres anys i mig no ha estat una prioritat la tramitació d'aquesta llei, ara en aquests darrers mesos sí ho ha de ser, davant el pobre i raquític...

(Aplaudiments)

...balanç que pot presentar aquest govern en polítiques d'igualtat.

Sra. Consellera, vostè ha mentit, vostè no ha dit la veritat, vostè fa creure que amb l'aprovació d'aquesta llei els problemes de les dones d'aquesta comunitat autònoma es resoldrien tots, i això no és cert i vostè ho sap. 40.000 dones en atur a les nostres illes, i sap el que és pitjor?, que no tenen cap esperança que en el futur puguin millorar. Per què no ha aplicat pla d'acció per a l'ocupació de les dones dins el marc del Pla d'ocupació de les Illes Balears?, amb cura, a dones a la primera feina, dones majors de 45 anys que no han fet feina mai, dones que es volen reincorporar al mercat laboral. Jo li diré per què no ho han fet: perquè això estava dins la llei del Partit Popular i no els ha interessat. El que no els va bé, ho rebutgen, i qui no pensa com vostès són titllats d'hipòcrites i radicals. Idè no, Sra. Consellera. No hi hauria d'haver tant de tarannà interessat i més talent efectiu i responsable.

La veritat, se'ns fa costa amunt donar suport a aquest projecte de llei. No basta omplir el BOIB de tinta, les lleis estan per aplicar-les i per complir-les, agradin o no. El compromís polític no tan sols és visible en la tramitació d'una llei, sinó en la seva aplicació. Així sí que es demostra el compromís i la seriositat. Les lleis no estan tan sols per complir-les sinó per donar solucions a una problemàtica que té la ciutadania, i en l'àrea d'igualtat ha mancat durant aquests quatre anys. I no s'ha de confondre el debat. Una cosa és actuar i l'altra omplir el BOE o el BOIB.

El Partit Popular ja ho va demostrar una vegada, perquè ha governat quatre anys i va demostrar el seu compromís amb la igualtat. I vostès han presentat aquest projecte de llei no perquè creguin en la igualtat entre dones i homes, perquè no han fet res aquesta legislatura, sinó que la presenten per complir l'únic punt que parla d'igualtat del pacte de governabilitat que varen firmar el Partit Socialista, el BLOC, Unió Mallorquina i Eivissa pel Canvi, i ara, a dia d'avui, ni tan sols tenen el suport de tots els firmants d'aquest pacte de governabilitat. Per tant no és una llei consensuada, això no és la nostra llei.

Sr. Lletrat, retiram les esmenes del Partit Popular que queden vives. I ja que no té el suport suficient, Sra. Consellera, li deman que retiri aquesta llei. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Senyores diputades, senyors diputats, acabat el debat passarem a les votacions.

Passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, amb RGE núm. 4402, 4403, 4404, 4405, 4406, 407, 408, 409, 4410 i 4411/10. Per tant, senyores diputades, senyors diputats, passam a votar. Passam a votar... i votam.

Vots a favor, 1; en contra, 54. Per tant queden rebutjades aquestes esmenes.

A continuació votarem els articles i les disposicions a les quals es mantenen esmenes: l'1 i el 2 i l'exposició de motius. Passam a votar... i votam.

No votam encara... Passam a votar i votam.

A favor, 27; en contra, 28. Per tant queden rebutjats els articles 1 i 2 i l'exposició de motius.

Finalment, votarem els articles i les disposicions als quals no es mantenen esmenes: denominació del títol del projecte, denominació del títol preliminar, article 3, denominació del títol 1, articles 4 a 11, denominació del títol II, denominació del capítol 1, articles 12, 13, 15, 16 i 17; denominació del capítol 2 i de la secció primera, article 19, denominació de la secció segona, article 22, denominació del títol III, articles 23, 24 i 25; denominació del títol IV i del capítol 1, articles del 27 al 31; denominació del capítol 2 i de la secció primera, articles 32 i 33; denominació de la secció segona i del capítol 3, denominació de la secció primera, articles 34 i 35; denominació de la secció segona, articles 36 al 42; denominació de la secció tercera, article 44, denominació de la secció quarta, articles 45 i 46; denominació del capítol quatre, articles 47 al 50; denominació del capítol cinquè, articles 51 i 52; denominació de la secció primera, article 53, denominació de la secció segona, articles 54 i 55; denominació del capítol sisè, articles 56, 57 i 58; denominació del capítol 7, articles 59 al 64; denominació del títol V i del capítol 1, article 65, secció primera, articles 66, 67 i 68; denominació de la secció segona, articles 69 i 72 al 78; denominació del títol VI, articles 79, 80 i 81; denominació del títol VII, articles 82 al 91, article 93; disposició derogatòria única i disposicions finals primera, segona i tercera. Més els articles 14, 18, 20, 21, 26, 43, 70, 71 i 92.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Perdoni, Sra. Presidenta, li deman a veure si podem fer la votació per separat de l'article 4 a l'article 11?

LA SRA. PRESIDENTA:

Un momentet, Sra. Sureda, perquè això serà una mica complicat. Pot repetir, Sra. Sureda?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Sí, de l'article 4 a l'11.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, Sra. Sureda. Votarem primer de l'article 4 a l'11 com vostè demana. Passam a votar. I votam.

Vots a favor 28, en contra 27.

Per tant, de l'article 4 a l'11 queden aprovats.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sra. Presidenta, hi ha hagut un error en el meu vot.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Quin error, Sr. Jerez? Ens pot dir quin ha estat l'error?

EL SR. JEREZ I JUAN:

El meu vot és en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, Sr. Jerez. Tornarem a votar. Passam a votar, i votam.

Vots a favor 26, en contra 28. Per tant, queden rebutjats aquests articles del 4 a l'11.

I passarem a votar ara la resta que s'ha llegit anteriorment. Passam a votar. I votam.

Vots a favor 27, vots en contra 27 i abstencions 1. Per tant, tornarem a repetir la votació. Passam a votar. I votam.

Vots a favor 27, en contra 27 i abstencions 1.

Segons el Reglament, senyores i senyors diputats, correspon suspendre la sessió per un temps de 3 minuts i tornar a votar.

(Pausa)

Senyores i senyors diputats, procedirem a la tercera votació. Passam a votar. I votam.

Vots a favor 27, vots en contra 27 i abstencions 2. Per tant, aquesta llei queda rebutjada.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Senyores diputades i senyors diputats, hem de continuar amb aquest ple perquè encara queden un parell de punts, ho dic a tots els diputats i diputades, Sra. Castro.

IX. Debat i votació de les conclusions elaborades per la Comissió no permanent d'investigació sobre el contracte de lloguer d'un edifici al polígon de Son Rossinyol, subscrit per CAIB Patrimoni, constituïda en compliment de l'acord adoptat pel Ple de la cambra en sessió de dia 8 de juny del 2010.

Passam ara al següent punt que és el debat del dictamen elaborat per la Comissió no permanent d'investigació sobre el contracte de lloguer d'un edifici al polígon de Son Rossinyol, subscrit per CAIB Patrimoni, al qual han presentat vots particulars el Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari Popular.

Passam tot seguit al debat del dictamen elaborat per la Comissió No Permanent d'Investigació sobre el contracte de lloguer d'un edifici al polígon de Son Rossinyol, d'acord amb allò disposat a l'article 63.2 i per acord de la Mesa i la Junta de Portaveus, la sessió del ple serà pública.

Passam al primer torn d'intervencions. Per part del Grup Parlamentari Mixt hi ha intervenció? Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds? El Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, empegeït encara per aquesta sessió, el primer que crec que val la pena de transmetre, com a primera conclusió que nosaltres consideram principal d'aquesta comissió d'investigació és que no, que no tots som iguals...

(Remor de veus i aplaudiments)

Això m'ha quedat molt clar, m'ha quedat molt clar. El que jo diré aquí serà previsible, no els enganaré durant mesos amb propostes que els duré fins el darrer minut enganats. El que nosaltres volem dir ho deim amb la cara ben alta i sabran cap on anam.

Bé, jo crec que la primera conclusió és aquesta perquè havent seguit la Comissió d'investigació de Son Rossinyol, la nostra impressió ha estat en tot moment que el principal motiu del Partit Popular, jo crec que l'ha confessat avui la Sra. Soler fa un parell d'hores, era intentar transmetre que bé, en la política sempre passen coses, sempre hi ha una espècie de corrupció innata en la gestió, aquesta idea que tots som iguals, més que depurar responsabilitats. Enmig del festival de casos de corrupció que han sacsejat aquesta legislatura, amb tants de portaveus, ja no els he comptat, que ha perdut el Partit Popular, ja que es comenta l'aritmètica del president de Parlament és bastant significativa, i crec que el que s'ha intentat és a veure si podien ficar tothom dins el mateix sac. Bé, nosaltres pensam que no i no els ha sortit, ho intentaren..., jo no sé si aquesta cambra espúriament treurà els acords, treurà els acords que treguin les majories, però és evident qui és al banquet dels acusats i qui senzillament se'n du acords de majories parlamentàries que consideren que han de prendre els acords amb aquesta frivolidat.

A mi em sembla curiosa una dada, amb totes les queixes del Partit Popular que ens hem dedicat a perseguir el Partit Popular durant tota la legislatura, en tots els casos i motius que hi ha hagut, tots els casos judicials, la quantitat de gent imputada que hi ha hagut, aquest Parlament ha obert una comissió d'investigació, una, i és aquesta. Una actuació que ha estat revisada per al Sindicatura de Comptes, una comissió que s'ha enviat a Fiscalia i ha estat arxivada, aquesta. I el PP se sent perseguit perquè només hem obert aquesta comissió d'investigació. No ens costa que el PP hagi obert cap comissió interna d'investigació perquè el mateix partit ha estat afectat d'haver-se enriquit mitjançant pràctiques de corrupció, però ens vol dur un cas que ha estat arxivat per la Fiscalia en aquesta cambra. Les majories parlamentàries ni exculpen ni condemnen, jo que per ventura faig la darrera intervenció en aquest parlament, vaig tenir la primera intervenció aquí o vaig escoltar

quan el Sr. Cañellas ens deia que el poble l'havia perdonat, l'any 95, el poble l'havia indultat, l'havia abstès. Això no va així. Vostès aprovin el que vulguin d'aquesta comissió, això no va així. Hi haurà els casos judicials i acabarà cadascú com acabarà.

En tot cas, hi vagin, ja que es vol votar que es durà aquest cas d'aquest lloguer a Fiscalia, facin-ho. El fet de no haver-ho fet fins ara..., per part del Partit Popular perquè ja hi ha anat, tenim la impressió que no era aquesta la intenció de depurar responsabilitats, sinó escampar. De totes maneres ni tan sols si haguessin trobat res hi hauria hagut una mateixa reacció perquè no han reaccionat igual davant dels casos de corrupció. Aquest govern, s'ha recordat molt avui, ha quedat en minoria per reaccionar davant dels casos de corrupció...

(Remor de veus)

Sí, sí, és així, ha quedat en minoria perquè hi ha hagut una reacció davant els casos de corrupció. No reaccionam igual, jo me'n record, jo era del consell, quan deia que hi havia casos en què hi havia dubtes i se'ns deia per què el Partit Popular no reaccionava i compartia la nostra opinió, jo hi era, ho conec i els ho puc explicar, però les converses privades no les sol tractar mai en tribuna. En tot cas no haguessin reaccionat igual,...

(Continua la remor de veus)

Però no l'hem vista. Nosaltres hem resumit la nostra posició sobre aquest cas amb dues propostes, dues propostes que han estat aprovades per unanimitat en comissió, no sé si es mantindrà, però la comissió ha aprovat per unanimitat dues propostes del nostre grup. Una, assumeix el resum de la fiscalització del Tribunal de Comptes, on la Sindicatura diu i cit textualment: "el contracte compleix les condicions mínimes indispensables per considerar-lo adequat a la normativa vigent". Repetesc: "compleix les condicions mínimes indispensables per considerar-lo adequat a la normativa vigent". Aquesta conclusió ha estat votada per unanimitat a la comissió. Per tant, francament crec que resultaria incongruent aprovar aquesta proposta i després dur-ho a Fiscalia. Facin el que trobin. Certament aquest informe de la Fiscalia que assumim, també conté crítiques i recomanacions, crítiques i recomanacions que íntegrament assumim i demanam que el Parlament faci seves. Una altra proposta del nostre grup que s'ha aprovat per unanimitat i confiam que així sigui. Hi ha gent que prefereix una remissió íntegra, a nosaltres ens va bé que s'agafi com un *copy-paster*, que es faci el que diu la Sindicatura, no tergiversacions passades per sedassos diguem-ne interessats d'allò que diu la Sindicatura. Tot el que diu la Sindicatura, talment, assumit, cap problema, de fet ho feim, feim una remissió *in totum* al que diu la Sindicatura, sense matisos.

Grosso modo es fan recomanacions de cara a una millor transparència, ha quedat clar que l'empresa pública com és habitual dins el trànsit mercantil havia parlat en distints propietaris, no amb un, amb diversos propietaris, ells mateixos havien ofert la seva proposta a la Sindicatura i que realment és de (...) si... quin és el sistema que les empreses públiques han de dur a terme.

En aquesta legislatura s'ha canviat la Llei del sector públic per canviar la que hi havia a l'anterior legislatura i ser més exigents en aquest tipus de contractes. A mi realment em semblaria sospitosos que s'hagués parlat, per exemple, de limitar el preu o el valor o la rebaixa que es podia fer per part d'una empresa, tipus Can Domenge per fer-nos una idea, posar que si algú vol donar 60 milions per un solar, el puntuaràs exactament igual que si algú te'n vol donar 30 milions, jo ho hagués trobat estrany.

Ho vaig trobar molt estrany, ho vaig denunciar, el PP ho va trobar perfecte, es va aprovar al consell, està als tribunals, ja ho veurem. Nosaltres ho duguerem al contenciós, nosaltres duim les coses al contenciós, normalment, el PP es persona com a acusació particular, nosaltres anam al contenciós, però per altres vies avui aquest tema està al penal. Bé, ja es dirimirà.

Jo, realment, si algú em vol donar 60 milions per un solar i jo li (...) que només li donaré punts per 30, la veritat és que ens hagués obert els ulls, però és que la Sindicatura diu que realment el contingut és favorable a l'administració, la plica triada. Ho diuen també auditors externs respecte d'aquesta fórmula.

El mateix ponent del Partit Popular dins la comissió, havia apuntat que no era tant una qüestió de contingut com de formes, hi havia hagut problemes de transparència, de formes, un tema d'un acta. Bé, pensam que això no té la transcendència penal que se li apunta, sí que recollim -ja dic- totes aquestes crítiques, però no en aquest nivell de veure alguna cosa com que algú no ha volgut 30 milions per a les arques públiques com era per exemple el cas de Can Domenge. No posaré exemples perquè és que em faria massa enllà, però és que exemples n'hem tengut a *punta pala* en aquesta legislatura.

Per tant, si el tema no és de contingut, sinó de forma, bé, complir o no complir la legalitat esdevé decisiu, concloent i aquest és el resultat al que arriba la Sindicatura.

És evident que tenim unes empreses públiques que, per sortir del dret administratiu i de les seves garanties, tenen un marge de maniobra molt superior al que tenen les administracions. Això de voler fugir perquè l'empresa realment tenguí aquest marge i després criticar-l'hi té bastants dificultats. Avui no entraré en aquesta polèmica perquè és complicada i en qualsevol cas hi hem entrat dins la Llei del sector públic.

La segona de les nostres conclusions, en la línia del que deia al principi, és que demanam al Parlament de les Illes Balears que constati la conveniència d'obrir realment un seguit d'investigacions en profunditat sobre els casos de presumpta corrupció que han sortit a la llum.

He aprofitat aquesta nova sensibilitat del PP en aquest final de legislatura que no havíem notat perquè cada vegada que deïem “convendria investigar aquests tipus d’actuacions”, se’ns deia que això era perseguir el passat i que no es volia tractar aquest tema i que era millor no fer-ho i ni ho hem tocat en l’àmbit parlamentari. Ara em aprofitat aquesta sensibilitat nova i efectivament se’ns ha aprovat per unanimitat que s’obrin investigacions. Ens semblarà molt, molt interessant, si no s’utilitza de manera... filibustera en aquest parlament com jo tenc la sensació que s’ha fet en l’anterior llei sense haver anunciat públicament quines són les posicions i permetent que tothom es mogui amb coherència. No hi deu haver cap país occidental del món que converteixi la igualtat amb una pugna política.

Bé, per paga confiam idò que aquest compromís es durà a terme, ja serà a la pròxima legislatura, cap problema ni un. Nosaltres hi serem i ho defensarem. Com saben, nosaltres al Reglament del Parlament proposàvem que es poguessin crear comissions d’investigació per minories parlamentàries, no per majories, el PP no ho va voler, es manté que per crear una comissió d’investigació ha de ser per majoria parlamentària, per qui controli la majoria. Nosaltres volíem que fos per minories, no serà així, però sí que quedarà aquest compromís, avui aprovat si es manté la votació de la comissió, que tots ens comprometem a investigar què va passar, què ha arribat a passar en tots els casos de corrupció que han sortit a la llum.

En tot cas, esperarem idò que tinguin més sort, la pròxima legislatura a gratar tots aquests casos i per descomptat que es depurin totes les responsabilitats. Si en aquest cas n’hi ha, nosaltres no les hem vist, ens quedam en aquest punt, si com confiam que el Partit Popular ho durà a Fiscalia, acatarem les decisions judicials que es tinguin respecte d’això, com acatarem les de totes les altres que, tenc la percepció que acabaran dictant-se. En tot cas, algunes ja estan (...), algunes ja hi són.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc voldria fer una menció expressa al bon funcionament que ha tengut aquesta comissió d’investigació que ha estat possible gràcies als mateixos diputats, als serveis jurídics de la Cambra, així com a les diferents persones que han comparegut davant la comissió.

Una comissió d’investigació té un objectiu clar, recaptar informació documental, testimonis, per poder treure una conclusió. Així ho diu una monografia *Comisiones de investigación, instrumentos de control parlamentario del Gobierno* de Maria Torres i Boned, qui tengui interès en instruir-se en això en termes teòrics, en recoman la lectura. Diu que “*la información recabada sirve esencialmente de soporte justificativo de las conclusiones alcanzadas por la comisión de investigación*”.

Aquest serà una mica el fil conductor per rebutjar i per acceptar conclusions. Ara serà un moment d’analitzar quins han estat els papers dels grups parlamentaris i quines conclusions són congruents o incongruents amb la instrucció o amb les proves realitzades.

Començarem per les conclusions plantejades pel Grup Parlamentari Socialista i de les quals en feim una defensa. Vàrem dir quan es va constituir la comissió que assumiríem responsabilitats o les exigiríem i esper que amb el contingut de la meva intervenció es vegi que demanam explicacions als que varen promoure aquesta comissió d’investigació.

La primera conclusió que plantejam és ressaltar la legalitat de la contractació i això no ve perquè siguem un grup que dóna suport al Govern, sinó que ve avalat per l’informe de la Sindicatura de Comptes així com per tots -tots- els informes jurídics i tots els intervinents amb preparació jurídica com per exemple per dir un nom el cap del departament jurídic de la comunitat autònoma i obren a l’expedient.

Pregunta: per què una afirmació tan clara avalada documentalment i per testimonis no té el vot del Grup Parlamentari Popular? Després ja ho explicarem, ho farem la nostra valoració.

La segona conclusió: és veritat que l’informe de la Sindicatura de Comptes planteja que han tingut algunes deficiències, però diu clarament que no afecta l’essència del contracte i no parla mai d’irregularitat, com hi insisteix el Partit Popular que sempre..., no hi hagut cap intervenció del Partit Popular, ni públicament ni parlamentàriament, en què usàs terminologia correcta, sempre el Sr. Rodríguez, portaveu del Partit Popular en aquest tema, ha volgut parlar d’irregularitat quan -literalment, m’atreviria a dir- el Síndic de Comptes va dir bàsicament literalment que hi ha deficiències que no afecten l’essència de la legalitat del contracte.

A més, va dir que s’havien detectat aquestes deficiències, com hem vist en aquesta mateixa legislatura, com tants d’informes de la Sindicatura de Comptes, que aquesta legislatura, l’anterior i l’altra, plantegen deficiències que tenen i serveixen per anar millorant l’actuació del Govern, sigui del color que sigui.

Això és únicament el que ha dit la Sindicatura i, com ha costat entendre-ho, ho repeteix: no hi ha irregularitats, únicament hi ha deficiències que no afecten a l’essència de la contractació ni a la seva legalitat.

La tercera conclusió, quin és el problema per reconèixer que les acusacions de frau realitzades no són certes? De la documentació aportada s'ha acreditat que la contractació ha estat feta dins la legalitat. Consideram que el Grup Parlamentari Popular no ha defensat l'interès general i des d'abans de la comprovació pràctica... o la realització de les proves ja tenia marcada la seva línia d'actuació, la seva posició, que ha coincidit amb la posició d'una de les empreses que hi va concórrer i que volia que se li adjudicàs. Aquest és un element que en la rèplica també tendrem temps de parlar-ne.

De les conclusions del Grup Parlamentari Socialista es va aprovar la segona, la que fa referència a les deficiències exposades per la Sindicatura de Comptes, però quin problema té el Grup Parlamentari Popular per votar el punt 1? La contractació va ser legal, no ho diu el Grup Parlamentari Socialista, ho diuen tots els informes que hi ha. Esper que en la seva intervenció parlamentària pugui d'una manera congruent explicar la motivació del perquè no voten aquest punt. El Partit Popular però fa un exercici totalment incongruent al marge d'allò aprovat en el si de la comissió d'investigació.

Les conclusions del BLOC bàsicament... coincideix el que plantegen en el punt 1 amb la segona del Grup Parlamentari Socialista presentada per nosaltres i per tant, podríem fer un acumulat de conclusió.

Quant a la segona, per les reflexions plantejades pel portaveu, els he de dir que ens sembla oportú, però també és bo en seu parlamentària utilitzar aquesta tribuna per dir que ens sorprèn molt, als socialistes, que avui la única preocupació que hi ha hagut des de les files del Partit Popular ha estat crear una comissió d'investigació de l'únic cas, o d'un dels pocs casos, que ha tengut un arxiu clar des d'una institució com és Fiscalia respecte a una actuació del Govern i que no han parlat mai en termes de veure, d'investigar, què és el que ha passat, com hem acceptat una resolució en terme de pretèrit, és a dir i es pot fer la legislatura que ve, d'analitzar pràctiques que es consideri que necessiten una comissió d'investigació.

Ara entrarem a les conclusions del Partit Popular. Volem demostrar, o mirarem de fer la reflexió, que el Partit Popular acusa el Govern d'allò que ells mateixos han practicat a la comissió d'investigació. Fer un expedient tenint les conclusions ja fetes, menyspreant la feina pròpia de la comissió. Aquesta ha estat l'actitud del Partit Popular. Les conclusions estaven redactades el dia abans de crear-se la comissió.

El punt 1 fou rebutjat, però el duen al plenari amb un vot particular. Acusen d'una forma fortuïta haver preparat una contractació tenint prèviament acordat l'adjudicatari, no ho repeteix, però sí que és important perquè, els membres de la comissió se'n recordaran que n'hi ha alguns que quan els pica, la pell la tenen molt fina perquè ens acusaven que com ens atrevíem a dir que ells no defensaven l'interès general escoltant o llegint les conclusions presentades per ells.

Aquesta acusació, tan greu com fortuïta, va ser rebutjada de manera concloent per la Fiscalia de les Illes Balears. A més, la Fiscalia argumentava els motius, l'aplicació de quin era el dret aplicable, però el Partit Popular, sense acceptar aquesta resolució, hi continua insistint en solitari, això és veritat, sense cap prova. Supòs que fent allò de *repítelo que algo queda*.

Volem fer una analogia d'aquesta contractació. És el mateix que confondre l'atac il·legal d'Iraq amb la intervenció a Líbia pel mandat de les Nacions Unides perquè l'únic que tenen en comú és una intervenció, però no té res a veure amb les contractacions anteriors que tots tenim a la retina o al nostre cervell per parlar d'unes i de les altres contractacions.

No he volgut en aquesta intervenció parlar d'altres contractacions, que ho hagués pogut fer amb la dialèctica pròpia del Parlament, però he volgut cenyir-me únicament a la comissió de Son Rossinyol.

Els punts 2 i 3 volen fer una condemna política al titular d'Economia i Hisenda així com al seu equip. Ha de saber Sr. Manera que després d'haver analitzat el treball, de valent, per tots els socialistes que composàvem aquesta comissió té el ple suport del Grup Parlamentari Socialista i li he de dir que les conclusions del Partit Popular responen a un atac a la seva persona i al seu equip, perquè alguns d'ells pensen que alguns dels seus mals són responsabilitat seva. Per aquí vénen una mica els tirs, sense veure que els únics responsables són els que han fet les coses malament o han fet coses presumptament il·lícites i penalment reprovables. Aquest és una mica l'atac que hi ha hagut dins, però sobretot fora de l'àmbit de la comissió.

El punt 4, és absolutament fals que la Sindicatura parli de cap irregularitat, torna el Grup Parlamentari Popular amb el tema de les irregularitats, sempre ha parlat de deficiències que no afecten l'essència de la contractació ni la legalitat, però jo deia abans això de la pell fina, no ho treure per no animar-me en la intervenció, només els faré un apunt perquè vegin el que el Partit Popular posa, sense cap acreditació, en un document parlamentari: "falsifiquen documents públics", i és queden tan amples, eh?, falsifiquen documents públics.

Crec que l'exercici d'un partit que vol tenir responsabilitat de govern hauria de fer un ús..., després miraré de fer una reflexió més global, del que és una comissió d'investigació perquè el Partit Popular només ha entès aquesta comissió d'investigació com a un instrument de majories i minories i no com a un instrument de buscar el que l'autora plantejava -Maria Torres-, que la recerca de la veritat o la recerca d'un control sobre el poder executiu, només s'ha vengut a tombar amb una votació un govern i a castigar un conseller al qual responsabilitzen dels seus mals.

Després parlen al punt 6 de les reformes necessàries. Crec que va ser mèrits de tots, però no li vull llevar mèrit al Govern que ha duit la Llei del sector públic a aquest parlament, és el Govern d'aquesta legislatura el que ha fet un impuls importantíssim per transformar, millorar i dotar de transparència el sector públic instrumental de les Illes Balears.

Per tant, aquesta conclusió, crec que el millor exercici que es pot fer és donar i ratificar el suport a la Llei del sector públic que va ser impulsada pel Govern d' Antich fa un parell de mesos o fa un poc més d'un any.

Al punt 7 reiteren el fet d'enviar al jutjat el Govern... jo, vostès s'ho poden fer mirar, però jo els recomanaria que llegeixin la interlocutòria, acte judicial que és força interessant, els diu clarament... fa un arxiu definitiu i a més ho (...) i ho motiva, curtet, mig foli, però ho deixa ben clar. Per tant, pens que és totalment innecessària i la invitació pot ser al Grup Parlamentari Popular que si hi vol tornar, que hi vagi, però pens que hi hagué l'instrument... ho va fer el Govern, ho va fer el conseller Manera que ho va dur, es va anticipar i ho va dur a Fiscalia.

Els diré dues coses que crec que és l'important també d'un debat de política patrimonial que fa un govern: primera, és una contractació que respecta la legalitat vigent; segona, eficiència en la gestió, només els donaré una data perquè a algun diputat segurament ja se li ha escapat, contractacions realitzades pel Partit Popular, també figura allí, a l'expedient, 14,6 euros/metre quadrat. Això era el que costava l'EBAP contractat per l'anterior govern en règim de lloguer. Actualment, 6,2 euros/metre quadrat, si ho multiplicàssim per tots els metres que això suposa i pel conjunt d'anys veurien que l'estalvi és importantíssim.

Acab amb una reflexió a la qual m'ha convidat aquest magnífic treball que he tengut l'oportunitat de llegir. Una crítica que realitzen és l'ús que els polítics, que els parlaments poden fer de les comissions d'investigació. Una comissió d'investigació té una finalitat que és arribar a una resolució congruent. Per això nosaltres sense por, hem volgut fer un plantejament claríssim, agafant la documentació que hi havia, les declaracions que hi havia, ningú no em dirà que les nostres conclusions no responen a papers, a documentació que ja hi és. Jo sí que m'atrevesc a dir que el Partit Popular ha escrit resolucions, conclusions que són falses, falses i falses Sr. Rodríguez!, i li ho dic amb tota claredat.

I aquest és el flac favor que fa avui el Partit Popular aquí per mirar d'intoxicar un tema o mirar-lo de portar a l'esfera de la corrupció política, no sabent utilitzar un instrument útil, com podria ser una comissió d'investigació que té una doble finalitat, el control al poder executiu i una altra finalitat que si hi ha hagut alguna cosa estranya, ho posin en una documentació i ho haurien pogut ventilar. Però tots els que hem acabat aquesta comissió, hem vist que el Partit Popular abans de començar ja tenia les seves conclusions escrites.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. La comisión parlamentaria de investigación que nos ocupa fue constituida para esclarecer la responsabilidad que pudiera existir en la selección y en la contratación de un edificio ubicado en el polígono de Son Rossinyol, destinado a los servicios de diversas consellerias del Govern de la comunidad autónoma.

Esta comisión de investigación ha puesto de manifiesto que la Conselleria de Economía y Hacienda de la CAIB ha utilizado una empresa pública, CAIB Patrimonio Sociedad Anónima, para disimular la decisión de elegir un determinado edificio que había sido tomada más de un año atrás. Para favorecer a la empresa titular de dicho edificio se han tomado diversas decisiones que han perjudicado los intereses de la comunidad autónoma. Igualmente la comisión ha puesto de manifiesto que la Conselleria de Economía y Hacienda ha intentado ocultar sus decisiones realizando diversas actuaciones que son políticamente inaceptables y a todas luces ilegales.

La relevancia de estas decisiones se pone de manifiesto si se tiene en cuenta que con las mismas se han comprometido más de 60 millones de euros, fondos de la comunidad autónoma. De ello que se trate de una decisión muy importante, dado que la utilización de fondos públicos precisaba y precisa de una gran claridad y transparencia que asegure velar de forma prudente por los intereses de la comunidad autónoma, que son sino los intereses de todos los ciudadanos. En cambio tenemos que lamentar que la Conselleria de Economía y Hacienda lo que ha hecho ha sido velar por los intereses de la empresa propietaria del edificio elegido, perjudicando los intereses de la comunidad.

Los trabajos de la comisión de investigación han puesto de manifiesto hechos como los siguientes. CAIB Patrimonio no acuerda buscar un edificio con unas determinadas características hasta el 14 de mayo del 2009, retengan esta fecha, mayo del 2009. A esta acuerdo se le dio una mínima publicidad y un corto plazo que ya ha sido criticado en el informe de la Sindicatura de Cuentas y que pone de manifiesto que realmente no se pretendía un proceso con pública concurrencia, pero de mayor importancia es que las características del edificio que se dice que se busca, coinciden casi totalmente con las características del edificio que se acaba eligiendo.

No crean que eso fue una casualidad, ya que no hay casualidades cuando se contrata por más de 60 millones de euros. Y no hubo ninguna casualidad casi dos años antes, en el segundo semestre del 2007, en las que hubo una o varias reuniones entre el conseller de Economía y Hacienda y los propietarios de este edificio que según nos han dicho, fueron a ofrecer al conseller la compra de esta finca. Y vamos a analizar los hechos.

¿Desde cuándo un conseller de Economía y Hacienda se dedica a hacer una función de agente de la propiedad inmobiliaria? ¿A quién en su sano juicio se le ocurre reunirse con los vendedores de un edificio, si no tiene interés personal o gran amistad con estos vendedores? Los participantes en esas reuniones, el conseller y los responsables de la empresa, han dicho en la comisión de investigación, que sólo fueron para ofrecer la venta del edificio, pero los datos demuestran que en esas reuniones hubo mucho más y que desde ese momento, la

Conselleria de Economía y Hacienda se convirtió prácticamente en un API que representaba, o hacía de intermediario con Inversiones Can Font ante el Govern.

Se pone de manifiesto que nuestro conseller de Hacienda se convirtiera en API de Inversiones Can Font a partir de esas reuniones, basta ver lo que desde ese momento hizo el Sr. Manera y comprobar que todo ello tenía por finalidad que la CAIB se quedase con el edificio de Inversiones Can Font. Así hizo que la Dirección General de Patrimonio de la Conselleria de Hacienda, informase a diversas consellerias de la disponibilidad de ese edificio y promovió la visita de los responsables de esas consellerias al edificio estando en obras y sin ningún título sobre él. De esta manera lo han declarado en la comisión tanto la Directora General de Patrimonio, como los funcionarios de las consellerias de Educación y de Medio Ambiente.

Posteriormente el (...) a través de la Directora General de Patrimonio, que ambas consellerias mediante escrito de 16 y 22 del 2008, que han sido analizados por la comisión de investigación, manifestaran a la Dirección General de Patrimonio su interés en que se adquiriese ese edificio en concreto. Merece señalarse que la declaración de la funcionaria jefa del servicio y planificación de Medio Ambiente, que fue quien redactó el escrito de esa conselleria, a solicitud de los responsables políticos de ésta y que los mismos le indicaron que solicitase ese edificio en concreto, pero ella entendió que era mejor suprimir esa mención.

Pero hay un problema que (...) el conseller Sr. Manera. Se trata de que el edificio a finales del 2007, o en abril del 2008, apenas se encuentra en el inicio de su construcción y de ninguna forma puede ser adquirido en dicha fecha. Así los trabajos de la comisión han puesto de manifiesto que la declaración de obra nueva del edificio, todavía en construcción, no se produce hasta el 30 de abril del 2009 y que Inversiones Can Font ya indica al presentar su ficción de oferta a CAIB Patrimonio que el edificio no se terminará hasta principios del año 2010.

Igualmente se ha comprobado que el Ayuntamiento de Palma autorizó la modificación del proyecto inicial el 15 de mayo del 2008. Noten otra vez las fechas, apenas un mes después de que las dos consellerias manifestaran a la Dirección General de Patrimonio que les interesa el edificio, tal y como les ha indicado el Sr. Manera, la propiedad del edificio ajusta el proyecto inicial a las indicaciones que les hace el conseller. Aquí ha quedado acreditado que la Dirección General de Patrimonio celebró diversas reuniones con Inversiones Can Font a finales del 2007 y a principios del 2008.

Pero sigue habiendo un problema, en abril del 2008 el edificio está en construcción y no se acabará hasta casi dos años después. Ciertamente es impensable que la comunidad autónoma compre un edificio que no existe. Pues bien, para salvar este escollo el Sr. Manera consigue que las peticiones que las consellerias que le han hecho con urgencia y con premura (...), en abril del 2008, queden en un cajón y sin moverse hasta un año después, porque lo cierto es que entre abril del 2008, fecha de (...) de la conselleria y mayo del 2009 cuando CAIB Patrimonio acuerda iniciar el proceso de adquisición, nada hace la Dirección General de Patrimonio y eso permite que Inversiones Can Font adapte su proyecto y lleve a cabo las obras que luego aparentará ofrecer a CAIB Patrimonio.

Por tanto, ha quedado totalmente acreditado que más de un año antes de que CAIB Patrimonio adoptase el acuerdo de arrendar el edificio con una opción de compra, ya se había tomado la decisión de elegir ese edificio para albergar los servicios de las consellerias de la comunidad autónoma e igualmente ha quedado acreditado, que esa decisión la tomó el conseller Sr. Manera y utilizó para ello la Dirección General de Patrimonio. Por eso el conseller en funciones de API hizo que varias consellerias visitasen el edificio en construcción y le solicitasen que fuese adquirido. Igualmente ha quedado acreditado que para asegurarse que esta operación, en la que intermediaba el conseller Sr. Manera, se (...), el conseller demoró la tramitación de las peticiones que le hicieron dos consellerias durante más de un año, para posibilitar que el edificio se concluyese y se adaptase a las necesidades.

El tema de la adaptación del proyecto del edificio que se hace en mayo del 2008 y las anteriores visitas de la conselleria al edificio, las reuniones del conseller y la Dirección General de Patrimonio son muy graves, ya que ponen de manifiesto que Inversiones Can Font contó en exclusiva con información privilegiada, suministrada por el conseller Sr. Manera, bien directamente o a través de la Dirección General de Patrimonio, le permitió acabar un edificio y adaptarlo a lo que más de un año después se fijaría CAIB Patrimonio que eran las necesidades de las consellerias.

Por tanto, hasta este momento tenemos como actos del conseller Sr. Manera que favorecen a Inversiones Can Font los siguientes. Se reúne con ellos para tratar la venta del edificio el segundo semestre del año 2007. A continuación hace que su Dirección General de Patrimonio informe a diversas consellerias de la disponibilidad del edificio. Consigue que al menos dos consellerias visiten el edificio en construcción. Consigue que dos consellerias soliciten por escrito la compra de este edificio concreto. Consigue que estas dos consellerias definan sus necesidades e informa de las mismas a Inversiones Can Font que de esta forma puede adaptar su proyecto a esas necesidades mientras hace la obra. De esta forma Inversiones Can Font consigue información privilegiada que nadie más tiene. Consigue que la Dirección General de Patrimonio se reúna en varias ocasiones con Inversiones Can Font, lo que le permite a esta entidad construir un edificio que tendrá las características que le indica la conselleria. De esta forma Inversiones Can Font vuelve a obtener información privilegiada que nadie más tiene. Retrasa durante más de un año la tramitación de las peticiones de las consellerias para permitir que Inversiones Can Font adelante la construcción que tenía muy atrasada y pueda ofrecer el edificio.

Pero las excepcionales cualidades de nuestro conseller de Economía todavía dan para más, como a continuación veremos, ya que este tema tiene algo de puzzle en el que todo acaba encajando. Así si vemos por un momento el informe de la Sindicatura de Cuentas, vemos que hay un punto en que (...) se utiliza inadecuadamente, hace un especial hincapié. La Sindicatura llama la atención de este parlamento sobre el hecho de que la Conselleria de Hacienda no llevó a cabo ningún estudio económico relativo a la financiación de la operación. Ni tampoco se llevó a cabo una definición previa de las necesidades a satisfacer. Tampoco se procedió a comprobar que existiese previamente en el patrimonio de la comunidad autónoma inmuebles que se ajustasen a las necesidades de la conselleria y tampoco se hizo ningún estudio sobre las diferentes opciones y su coste.

Es inconcebible que tratándose de una operación tan importante, que afecta los servicios de dos consellerias y que acaba comprometiendo recursos públicos por importe superior a 60 millones de euros, nada de esto se haya hecho. No haberlo hecho supone por sí mismo una gravísima negligencia, pero si lo unimos a todo lo que antes hemos dicho, la conclusión es que no fue negligente, sino intencionado y que todo ello obedece a la intención del Sr. Manera que tenía resuelto que la operación tenía que hacerse de una forma o de otra y que impidió que se hiciesen estos estudios por cuanto podían poner en riesgo la operación que estaba interesado llevar a cabo.

En el caso que nos ocupa además, no había urgencia y se tenía todo el tiempo para hacer estos estudios y comprobaciones, que nos indica el informe de la Sindicatura, ya que como hemos dicho el proceso estuvo durante más de un año parado, entre abril del 2008 y mayo del 2009, mientras Inversiones Can Font levantaba a toda prisa el edificio, adaptándolo a lo que le había informado de forma privilegiada el Sr. Manera.

Volvamos ahora a mayo del 2009, fecha muy interesante. En su momento el Sr. Manera considera que el edificio se encuentra en condiciones de ser adquirido y ordena que así se haga. Para eso busca la forma de evitar la tramitación administrativa, siempre compleja, y más si se trata de una operación que compromete más de 60 millones de euros de dinero público. Entonces es cuando aparece CAIB Patrimoni, sociedad anónima unipersonal que por ser una sociedad anónima, entiende el Govern de la CAIB que no ha de cumplir trámite de ningún tipo. Hasta este momento todo se había hecho por la Dirección General de Patrimonio y por las consellerias, pero ahora se trataba de buscar otra vía para evitar controles, trámites y procedimientos administrativos. Esa otra vía fue CAIB Patrimoni, que fue utilizada por el Sr. Manera como un mero objeto o instrumento para asegurarse un resultado ya conveniado desde hacía ya más de un año.

El informe de la Sindicatura pone en solfa la forma de actuar de CAIB Patrimoni y critica tanto los anuncios que hizo, como el hecho de que la ofertas presentadas no fuesen confidenciales. Me detengo por su interés en el tema de la confidencialidad, ya he dicho que Inversiones Can Font tenía desde hacía mucho tiempo información privilegiada a través del Sr. Manera y que eso le permitió adaptar su edificio a lo que sabía que serían los requisitos que se iban a pedir por CAIB Patrimoni. Ahora, la falta de confidencialidad de las ofertas que nos ha denunciado la Sindicatura, nos llevan a la convicción de que Inversiones Can Font también pudo conocer las otras ofertas presentadas por otras empresas y de esta forma tuvo la posibilidad de adaptar su oferta antes de que se adoptase la decisión. Vuelve existir una clara responsabilidad que por lo menos es política, por cuanto se ha actuado por parte de la conselleria y CAIB Patrimoni, en unas condiciones que permiten un trato discriminatorio, mediante el uso de una información para unos pocos.

El agente mediador Sr. Manera todavía no había acabado su función, ya que en el proceso seguido por CAIB Patrimoni se sigue observando a su favor a la oferta que ya había elegido dos años antes con los siguientes actos. En la oferta presentada por Inversiones Can Font no consta ningún borrador de propuesta de contrato de arrendamiento. Sin embargo, en el consejo de administración celebrado el 24 de junio, en el que formalmente se debía elegir la oferta seleccionada, ya se adjuntaba un contrato de compromiso que debía firmarse y se aprobó en aquel consejo de administración, designando en el mismo a la persona que por parte de la persona adjudicataria del concurso iba a firmar el documento. Lo que vuelve a poner de manifiesto que antes de ese consejo, la empresa ya sabía que sería la adjudicataria del contrato y por eso ya había sido redactado el mismo.

El compromiso de arrendamiento de Inversiones Can Font recibe el encargo de CAIB Patrimoni, que figura en ese mismo contrato, de realizar diversas modificaciones en el edificio elegido, la cuantía de dichas modificaciones asciende a 2.689.902 euros, es decir casi 500 millones de las antiguas pesetas. Igualmente se incorpora una penalización a cargo de CAIB Patrimoni y a favor de la propiedad del edificio de varios millones de euros y que no estaba incluida en la oferta presentada por Inversiones Can Font, que nace en ese contrato, lo cual reafirma que sabían que les iban a adjudicar el contrato porque en caso contrario no hubieran puesto esa penalización. Estos actos vuelven a favorecer a Inversiones Can Font y perjudican a la comunidad autónoma.

La última intervención del API Sr. Manera, a las que nos referiremos, han tenido como objeto intentar que sus actos quedaran impunes. Sr. Costa, escuche usted el archivo de la causa por parte de la Fiscalía, es muy interesante. Me refiero a que en el expediente remitido por el Sr. Manera al Parlament, a este parlament, al Grupo Parlamentario Popular a través de una pregunta parlamentaria, a la Sindicatura de Cuentas y a la Fiscalía faltan los siguientes documentos, ¡que casualidad! Falta el escrito realizado por la Conselleria de Educación y Cultura, que se refería al edificio concreto, no está. El acta completa del día 14 de mayo del 2009 de CAIB Patrimoni, en el que no se aprueba el acta, tampoco está. Los encargos que se realizan durante las obras, sin ningún título y por importe de 1.556.000 euros a Jaime Bibiloni Construcciones y Promociones, tampoco está. La adquisición de elementos de (...), sin ningún tipo de

procedimiento administrativo y por valor de 209.000 euros, tampoco está. Y el acta de la reunión mantenida entre la Conselleria d'Habitatge y Jaime Bibiloni Construcciones y Promociones para determinar el justiprecio de las obras encargadas por la Conselleria de Medio Ambiente e Interior, (...) por esta empresa sin ningún tipo de soporte de contratación. Esto también lo dice la Sindicatura y no pasa nada.

Mire, Sr. Manera, finalmente he de mencionar que existe una alteración en el acta del consejo de administración de 14 de mayo de 2009, que es el inicio del expediente de contratación por CAIB Patrimonio de dicho edificio. Una burda manipulación y falsificación de documento público...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Acabo Sr. Presidente. Mire, Sr. Manera, no está el Sr. Antich para que me escuche, es igual. La función de un conseller de Economía y Hacienda no es hacer de API, no es hacer de agente de la propiedad inmobiliaria y cuando lo hace como usted lo ha hecho tiene que ser cesado inmediatamente. La comisión de investigación ha puesto de manifiesto que el Sr. Manera ha utilizado la comunidad autónoma para favorecer a una empresa, que no ha tenido reparos en llevar a cabo graves irregularidades para ello. Por ello, al tiempo que solicito al Parlament que vote las conclusiones que mi grupo ha presentado, exijo al presidente Antich el cese inmediato del Sr. Manera.

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. En segon torn el Sr. Alorda si és tan amable.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que la relació que ha fet el Sr. Rodríguez és la que va fer dins la comissió, intentant jo diria que d'alguna manera fer reaccionar totes les persones que havia anat citant en aquella declaració i tothom li anava dient cada vegada "miri, això és habitual", "això és el que passa", "això funciona", "això és legal".

Però és que tots els fets que ha anat relatant, i que jo crec que amb entusiasme, amb l'entusiasme que el caracteritza, intentava apuntar que algun dels juristes, algun dels funcionaris, algun dels intervinents, algun dels protagonistes en aquella comissió li donés la raó que realment allò era espantable, tothom li deia "no, això són els tràmits naturals". "És vera, resulta que la segona opció havia anat a negociar amb CAIB Patrimonio. El Sr. Cursach havia fet ofertes de compra. Hi ha distints immobles que han anat empreses a fer propostes..." Evidentment si s'arriben a llogar el Sr. Rodríguez creurà que ja hi ha una operació tèrbola perquè hi ha hagut una proposta prèvia, hi ha hagut una reunió... Idò això passa amb moltíssims

d'immobles, perquè CAIB Patrimonio, SA, funciona d'aquesta manera. No hi hauria de funcionar? Parlem d'una altra fórmula, però aquesta manera, i per exemple, com es diu, al que ha posat un contenciós per la valoració, el Sr. Cursach, pràcticament tot el seguit de retrets que s'ha fet a l'empresa que ha resultat adjudicatària, totes li són atribuïbles, totes: parlar-ne prèviament, que primer es va anar a veure l'edifici, que primer qualcú s'hi va interessar, que per ventura hi havia una conselleria que primer havia ullat aquell edifici i l'havia anat a veure...

Efectivament, jo crec que, d'agents immobiliaris privats, el Sr. Rotger en podria donar més exemples que jo, de com es venen des de l'IDI polígons industrials a Inca essent batle i cobrant per ser-ho, i li explicaria, jo crec que li explicaria, com és que funciona una empresa pública en aquest sentit. Ara no entraré en les incompatibilitats que tenia en aquell moment perquè em fugiria molt del tema, però és interessant aclarir-ho, com és que funcionava -era Foment Industrial, en aquell moment, en tot cas ja m'ho corregiran. No entraré en aquest tema, però sí com és que es funciona dins una empresa pública. Ho hem de canviar?, canviem-ho.

L'acta no s'havia aprovada. Ho dic per una cosa: tots els intervinents han dit que l'acta s'aprova el mateix dia que se celebra, però que no s'havia pres nota. Efectivament, hi havia un error. Això és una gran falsificació documental. Quan se'n tem qualcú i ho fa reparar es rectifica que efectivament aquella acta no havia fet constar que s'havia aprovat. Tots els intervinents diuen que sí que s'havia aprovat. Això, si qualcú no ha trobat mai un acta en què no consta que l'anterior s'havia aprovat... Bé, en tot cas cadascú té la seva experiència d'aquesta vida i jo em dec haver trobat amb més delictes que altra gent, m'imagín, perquè jo mai no havia computat el fet de constar una qüestió d'aquestes com a delicte. Però ho duguin a Fiscalia!

Evidentment faltaven documents, tots aquests documents tan importants i tan seriosos, per exemple un dels quals era que la conselleria demanava que realment aquell edifici trobava que era interessant per als seus interessos. En trobaran d'altres, jo en conec, tothom n'ha trobat als calaixos, de propostes, d'idees, de coses que podrien ser interessants.

No hauria de funcionar així una empresa pública? Per descomptat m'ha agradat allò de *no hay casualidades* amb 60 milions d'euros, i he pensat d'immediat amb Can Domenge, però és que, clar, hi ha molta diferència, qualcú que et volia donar 60 milions i tu només en vols 30, i tu només en vols 30! Això, francament, un dia m'ho ha d'explicar el PP perquè, clar, està tan a favor entusiasta, entusiasta de l'operació, i que m'expliquin les *casualidades* del Sr. Rodríguez.

(Remor de veus)

Però ha dit una pregunta..., jo crec que ha fet una afirmació que jo no he sentit que argumentàs. He vist tot el tema formal, he vist tots els errors, he vist que, efectivament, la Sindicatura en parla, que podria haver estat més profunda la transparència, la publicació... És que han perjudicat l'administració. Bé, això..., aquí (...). No ho ha dit ningú. Nosaltres, llevat que qualcú hagués pogut ser millor i...; no ho hem vist, ni un número que jo hagi sentit en tota l'operació. El que ha vingut extern ha dit que no, que era la millor oferta. Comparat allà on érem estava molt bé, la relació de metres quadrats per..., etc. A mi no m'agrada, ja li ho dic jo, oficines a un polígon industrial no... No em ficaré amb la ubicació ni amb l'operació. Estam discutint si és digne d'una comissió d'investigació. Això és una altra pel·lícula respecte també de les possibilitats que hi ha de comprar edificis.

Per cert, propostes d'edificis emblemàtics per veure si en comprem o en llogam, n'hi podria dir a punta pala, i evidentment tothom deu saber de qui són i, si no ho sap, que ho miri en el registre.

En tot cas, en tot aquest tema jo crec que hem d'anar al bessó. És que aquest tema no interessa, és a dir, jo crec que ho ha dit clarament a l'anterior intervenció la Sra. Soler: del que es tracta és de ficar-nos a tots dins el mateix sac. No hi ha hagut intenció en cap moment de depurar responsabilitats al respecte, si no realment un actua definint molt bé. Al final què ha quedat?, que el Sr. Manera ha de dimitir com a conseller. Vaja, del resultat d'una comissió d'investigació on hi ha coses tèrboles, li falta un poquet de substància per fer el manual criminal, no?, per aclarir..., per fer la pel·lícula. Bé, en tot cas darrere tot això després hi ha la credibilitat. Com a mínim cadascú té la seva i cadascú està en el seu partit que li correspon. Jo almenys tenc dues vicesecretàries generals en el meu partit i cap de les dues no ha dit que no som de fiar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sr. Costa, per favor, si vol intervenir...

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, moltes gràcies, Sr. President.

M'ha passat el mateix que a vostè, Sr. Alorda. Jo que un responsable polític digui que amb 60 milions d'euros no hi ha casualitats, em preocupen aquestes afirmacions, em preocupen. No sé si són de fiar quan es fan aquestes afirmacions, però com que no és el moment d'analitzar què vol dir aquesta frase ho deixarem córrer.

Però el que sí deman és més respecte pel conseller d'Economia del Govern de les Illes Balears. No se'l pot tractar d'API. És el conseller d'Economia i Hisenda i a més li vull dir d'una forma clara, que abans l'hi he dit: l'actuació del sector públic instrumental de les Illes Balears aqueixa legislatura ha estat exemplar en termes comparatius a les anteriors legislatures.

(Petit aldarull a la sala)

Li diré un exemple. Probablement -ho diu la Sindicatura i li ho dic jo aquí- probablement, potser, l'anunci podria haver estat més gros o tenir més requisits, però sap vostè com es feien abans els anuncis? No n'hi havia, no n'hi havia, d'anuncis, i no era perquè volguessin estalviar, no era per aquesta política d'austeritat. No en feien, d'anuncis.

I, clar, quan l'acusació, encara que ha estat una mica complicada però jo he seguit el fil conductor des del primer dia del Sr. Rodríguez, és tan dura, jo també vull fer una reflexió. On està el Partit Popular defensant l'interès general en aquest tema? Jo els faré una mica de memòria perquè pens que els la refrescaré, perquè quan hi ha un atac al Sr. Manera és un atac al Grup Socialista i al portaveu que avui els parla, i els parlaré amb la claredat que es mereix una última intervenció.

Una de les empreses que concorria l'anterior govern va dictar un decret, anul·lat pel Tribunal Superior de Justícia, que se li va posar el decret Cursach, i saben per què se l'anomenava el decret Cursach?, i saben qui el va dictar?, l'antic conseller d'Interior del Govern de les Illes Balears del Sr. Matas.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Li ho explicaré, perquè ja varem afirmar a les conclusions que hi havia una línia d'actuació i d'argumentació idèntica d'una de les empreses i la del Grup Popular, i ara els desvetllaré que la línia d'actuació i d'argumentació jurídica és la mateixa que Intrade Mallorca SL, la qual és un dels afectats d'aquell famós decret Cursach que es va veure beneficiat l'anterior legislatura.

Per tant, i a una de les preguntes que es va realitzar per aquest diputat a la comissió, li va dir..., perquè diuen que el Sr. Manera ha parlat amb un, i li vam demanar: "I vostè ha parlat amb algun diputat? Pot explicar els motius?", al representant d'una empresa, el Sr. Sbert. Es va quedar..., no se l'esperava, aquesta pregunta, i va reconèixer que havia parlat amb un diputat. No havia parlat amb cap diputat del Grup Socialista ni del BLOC, amb el portaveu en la matèria del Grup Popular.

(Petit aldarull a la sala)

El debat és públic, per tant ara també hem de... I de què es parla? Quins són els elements de què es parla? També voldríem saber-ho tot. Tenen una intervenció per explicar el contingut. Jo pens que així com s'ha fet aquesta acusació tan dura contra el Govern jo voldria una explicació de què feia el Partit Popular reunint-se amb un dels afectats o que estaven allí, o des de quin moment estaven parlant amb aquesta empresa. També es mereix això una explicació, és una dada rellevant que s'ha volgut passar per alt però pens que convendria que a l'últim debat o a la intervenció que encara pot fer el Partit Popular ho aclareixi.

I els diré una falsedat repetida i que convé també desmuntar. Diuen: no, es va preparar per a un edifici en concret. Mentida, mentida. És un edifici -parl de memòria- de 21.000 metres quadrats en plantes. El Govern de les Illes Balears en va contractar 14.000. On és la preparació, si en queden 7.000 i escaig que el Govern no els va fer? És a dir, el Govern va anar a una part important, al 66 o al 70%, i s'ho va quedar, i la resta no. No hi havia una preparació d'aquesta qüestió.

I després diu el Sr. Rodríguez: "Miri vostè l'arxiu de Fiscalia". L'arxiu de Fiscalia jo l'he llegit diverses vegades: arxiu definitiu, i a més, independentment que falti o no un document, diu una cosa i ho dic perquè ho tinguin en compte: està subjecte a dret privat i per tant no a dret administratiu, com planteja el Partit Popular i com planteja l'empresa Intrade Mallorca SL. Això ho diu Fiscalia, no ho diu Josep Maria Costa, el portaveu del Grup Socialista en aquest tema. Per tant la documentació és la precisa que hi ha, en falti alguna o no, però diu clarament la motivació de l'arxiu: està subjecte a dret privat.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Costa, per favor.

EL SR. COSTA I SERRA:

I per no abusar ni 30 segons dels temps concedit, acabaré dient que -a l'última intervenció crec que ho feim tots- si en alguna ocasió amb aquesta intervenció o amb les que hagi tengut algú s'ha sentit molest, li deman disculpes, a tots els diputats, i al Grup Socialista vull traslladar les paraules d'una diputada que no hi ha pogut ser: força i ànim.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, al final de esta legislatura, es verdad, no ha habido suerte y al final justamente vemos las cuestiones que posiblemente no hemos visto anteriormente.

Pero, Sr. Alorda, usted sabe que ha mutilado el texto aprobado en la primera..., de su primera propuesta, ¿verdad que sí? Sabe usted que allí dice más de lo que usted dice, dice más. Reconoce y asume todo lo que dice la Sindicatura de Cuentas y por eso lo hemos aprobado. Sólo ha leído el principio usted, donde dice "(...) reconoce que (...) mínimo", pero se ha cortado, ahora verá (...) como usted, está aquí, si quiere se lo leeré más adelante que verá como (...).

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

No, (...) si está aquí, está aquí ahora mismo, ahora mismo se lo traeré.

Y, segundo, todos se justifican en que la Sindicatura de Cuentas les da la razón. Pero es muy importante que la Sindicatura de Cuentas dedica en su informe, dedica... una página, dos, tres, cuatro y cinco, a hacer los comentarios de lo que ha hecho para fiscalizar este tema, y dedica una y dos páginas, tres páginas a sacar conclusiones, y dice así la Sindicatura de Cuentas: "El contrato objeto de fiscalización *comprèn les condicions mínimes i indispensables per considerar-lo adequat a la normativa legal vigent*". Esto es lo que dice positivo sobre el contrato. Coma, continua diciendo la Sindicatura: "...excepto *pel que es reflecteix a continuació*", i diu una pàgines, dues pàgines, tres pàgines de coses que s'han fet malament. Por lo tanto decir que la Sindicatura avala este contrato es una mentira, es una falacia. Ustedes lo quieren montar así, háganlo así. Tiene tres páginas de pegos y dos renglones diciendo que cumplen los mínimos las condiciones, menos en lo que viene a continuación. Por lo tanto ésta es la realidad, ésta es la realidad.

Claro, si nosotros hemos asistido a una investigación donde resulta que una de las cuestiones principales, que es el acta de aprobación del consejo de administración, resulta burdamente falsificada y manipulada, el día 23 de octubre se envía a la Sindicatura de Cuentas el acta y cuando ésta hace ver que está sin aprobar envían otra el día 26 de noviembre en donde a mano el secretario da fe de que esto fue un error y que se subsanó en su momento, es una falsificación, esto es una falsificación de un acta de un documento público, y si ustedes leen la comparecencia (...) de actas pues efectivamente se confirman en esto.

Por lo tanto yo hoy lo que vengo a defender aquí ahora, después de estas consideraciones, no vengo a discutir con otros portavoces, vengo a defender aquello que yo creo que se defendible, son los tres puntos que creo que tenemos que defender de nuestras propuestas, que es la propuesta 1, que dice que durante el año 2008 desde la Conselleria de Economía y Hacienda de las Islas Baleares *es va convenir amb Inversions Can Font adquirir* de una forma u otra un edificio *d'aquesta entitat*. Y he traído documentos que están aquí, anexos concretamente, que nos fueron hurtados por la conselleria a nosotros, en donde una consellera pida que se adquiriera directamente este edificio el día 22 de abril del 2008, y esto nos fue hurtado, y por lo tanto viene a confirmar que esto fue así.

Se pueden poner ahora como quieran y ya toda defensa, que todo el mundo tiene derecho a su defensa, pero esto no es. Nosotros creemos que la responsabilidad de esto es del responsable de la conselleria, no va a ser del ordenanza que está a la entrada. ¿Qué dirían ustedes si fuera (...)?

Falta el escrito, no nos enviaron el escrito realizado por (...) de cultura, falta el acta completa del 14 de mayo de CAIB Patrimonio, falta documentar y explicar el porqué se encargaron ni más ni menos que 1.776.000 euros, 300 millones, más de 300 millones de pesetas, sin ningún soporte de contrato, y lo hicieron las consellerías directamente. Esto nos fue hurtado y lo encontramos en la comisión de investigación, nos fue hurtado. Falta el acta de la reunión donde la consellería y Construcciones Jaime Bibiloni discutieron el precio de la obra hecha por este importe, y en definitiva, y lógicamente esto alguien tiene que asumir la responsabilidad.

Nosotros dijimos al principio dos cuestiones: que había predeterminación en adquirir un edificio, y lo hemos demostrado con la carta de la Consellería de Educación y Cultura, y todos los hechos revelados a continuación, y que se habían contratado obras sin ningún tipo de soporte ni administrativo ni de la Ley de contratos de las administraciones públicas, y también lo hemos demostrado, que además lo dice avalado por la Sindicatura de Cuentas.

Por lo tanto dichas estas dos premisas alguien tendrá que asumir alguna responsabilidad. ¿O porque son de los nuestros es perfecto? Es verdad que este año se ha impulsado, el año pasado, la Ley de entes instrumentales, que es la ley de las excepciones, que no entran en vigor hasta dentro de dos años, y hoy acabamos de aprobar la Ley de buen gobierno, pero será para el próximo que venga, porque éste, lo del buen gobierno, ahí están las auditorías, ahí está la Sindicatura de Cuentas, ahí está toda la cuestión esta. Y lógicamente...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, ha d'anar acabant.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Voy acabando (...). Y lógicamente yo lo que pido es que seamos responsables.

Mire usted, nosotros no vamos a ir a la Fiscalía, se lo garantizo ya, no vamos a ir a la Fiscalía. Nosotros, a resultas de esta investigación que hemos hecho y las pruebas que tenemos, vamos a ir directamente al juzgado.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Acabat el debat, passarem a votació... Votarem..., sí, sí. Passam a votar el dictamen i les propostes aprovades en comissió.

Primerament votació de la introducció del dictamen. Passam a votar... Es pot aprovar per assentiment? Perfecte, aprovada per assentiment.

Votació de les propostes del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds incorporades al dictamen. També..., es pot aprovar per assentiment. *Se tiene que aprobar en el Pleno.*

Votació de les propostes del Grup Parlamentari Popular...

(Remor de veus)

... incorporades al dictamen, les números 4 i 6. Passam a votar..., i votam.

A favor, 30; en contra, 26.

Passam a votar ara la número 5. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 28; en contra, 28; cap abstenció.

Per tant, tornariem a votar. Senyors diputats, senyores diputades passam a votar i votam.

Vots a favor, 26; en contra, 28. Per tant, queda rebutjada.

Passam a la votació de la proposta del Grup Parlamentari Socialista incorporada al dictamen, la número 2. Està incorporada al dictamen aquesta. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 28; en contra, 26.

A continuació votarem els vots particulars que s'hi han mantingut.

(Remor de veus)

Sr. Rodríguez, estam enmig d'una votació, l'he cridat a l'ordre anteriorment i ho faré una altra vegada encara abans d'acabar, si no es modera.

(Remor de veus i cridòria)

A continuació, votarem els vots particulars que s'hi han mantingut, votació dels vots particulars del Grup Parlamentari Popular números 1, 2, 3 i 7. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 27; en contra, 28. Per tant, queden rebutjats aquests vots particulars.

Ara passam a votar els vots particulars números 1 i 3 del Grup Parlamentari Socialista. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 26; en contra, 27.

Per tant, queda aprovat el dictamen elaborat per la Comissió no permanent d'investigació sobre el contracte de lloguer d'un edifici al polígon de Son Rossinyol, subscrit per CAIB Patrimoni.

I pel que fa als vots particulars rebutjats, seran publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears*, d'acord amb els articles 51.6 del Reglament, a petició dels grups proposants.

X. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 304/11, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a defensa de l'autogovern de les Illes Balears, de l'estat de benestar i racionalització de l'administració de l'Estat (atès l'empat produït en comissió als punts 3 i 5).

I passam ara al darrer punt de l'ordre del dia, que correspon a la votació dels punts 3 i 5 de la Proposició no de llei RGE núm. 304/11, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a defensa de l'autogovern de les Illes Balears, de l'estat de benestar i racionalització de l'administració de l'Estat, atès l'empat produït en comissió als punts 3 i 5.

Per tant, passam a votació i passam a votar i votam.

Vots a favor, 28; en contra, 28.

Per tant, repetirem la votació.

Senyores diputades, senyors diputats, passam a votar i votam.

Vots a favor, 28; en contra, 27.

Per tant, queden aprovats aquests dos punts.

I ara, senyores i senyors diputats, em permetran que els dirigeixi unes paraules que seran, els ho asseguro, molt breus.

Senyores diputades, senyors diputats, ha estat un honor presidir aquest Parlament, a pesar de les dificultats.

Primerament vull donar les gràcies als diputats i diputades que, des del meu grup, el Grup Socialista, m'han donat suport, i també vull agrair la tasca feta de tots i totes les diputades i diputats de cada un dels grups d'aquesta cambra per la seva feina.

No ha estat, senyores i senyors diputats, aquesta una legislatura fàcil, però els asseguro que en tot moment he intentat mantenir la independència de criteri i la imparcialitat, segurament no sempre ho he aconseguit i per això els demano disculpes.

Vull agrair molt sincerament als membres de la Mesa la seva disposició i el bon tarannà davant situacions complicades que hem viscut, com els deia, aquesta legislatura.

I ja sols em resta dir a diputats i diputades que els desig el millor i els aconsello tempraça, mesura i seny de cara als temps que vénen.

I res més, sols em queda dir, tal com feia Fèlix Pons, s'aixeca la sessió i una mica més, i don per conclosa la setena legislatura.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS